

3

marec

2011

cena 0,19 euro (6 Sk)

Staroturiansky

BRANNO

S príchodom Jari si pripomíname tragické udalosti v našich osadách Hlavina a Náracie... (j.m.)

ČO MÁ PRÍŠŤ, PRÍDE...

Aj zima v štyridsiatom piatom bola dlhá, hoci bola a zostane navždy výnimočná, vzácna a hodná našich pamätí i pamätí našich nasledovníkov. Hriala aj v tých najtuhších mrazoch slobodou. Dúnenie frontu naberalo na intenzite a to bola zvesť, že sa blíži sloboda. Ale hoci bola už naozaj blízko, ešte aj posledné týždne i dni pred jej naozajstným príchodom v našom meste i okolí tiekla krv. V poslednú nedeľu uplynulého mesiaca si pamiatku boja pripomenuli v Cetuni, začiatkom tohto mesiaca spomíname na tragické udalosti v našich osadách Hlavina a Náracie... Aj v kontexte toho, čo nám práve v tieto dni ponúkajú zahraničné spravodajstvá, nesmieme opomenúť a zabudnúť, že sa to naozaj stalo, že nie na TV obrazkách, ale na našich kopaničiach zomierali ľudia... A ďalšie milióny niekde inde... A zomierajú doteraz, aj práve teraz!

Aj tohtoročná zima je akási pridlhá, ale snáď ju „zlomí“ prvé marcové dni. Veď čo má prísť, príde...

Nech k vám prichádza iba to dobré... A nielen v marci, priatelia...

J.M.

Z obsahu:

Z rokovania MsZ

Rekonštrukcie verejných priestranstiev

Petícia k zámeru ŽSR

Separujeme textil, obuv...

Informácia živnostenského úradu

Činnosť JDS v r. 2010

Plesová sezóna končí

Informácie PZ SR

Pomoc blížnemu

Kultúra, šport, matrika

• enám pri príle • itosti MD •
a učiteľom ku dňu učiteľov
srdečne blaho • eláme!

r. r.

POZVÁNKA

12. marec – Stretnutie košíkárov v Rudníku

Milí moji priatelia!

Srdečne Vás pozdravujem zo staroturianskych kopanic a pozývam Vás na 5. Stretnutie košíkárov v obci Rudník pri Myjave. Pestrý program, tvorivé dielne a výstava košíkárskeho výrobkov počas celého dňa sú len základom, radosť s tohto remesla, ochoť podeliť sa zo svojimi skúsenosťami a Váš úprimný záujem sú tou hlavnou témou našich stretnutí. Radi sa s Vami zídeme 12.3.2011 v krásnej sále Kultúrneho domu v Rudníku, kde sme pre Vás pripravili veľké prekvapenie.

Za všetkých košíkárov Vám praje dobré zdravie.

Ing. Ján Zeman

Pozor! PARTIČKA sa bude konať v novom termíne: 7. apríla 2011!

(Vstupenky zostávajú v platnosti!)

Z ROKOVANIA MESTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Dňa 24. februára 2011 sa uskutočnilo III. zasadnutie MsZ, ktoré otvoril primátor mesta Ing. Ján Kišš o 15,00 hod.

V úvodnej časti prerokovali poslanci správu z kontroly plnenia uznesení prijatých na II. zasadnutí MsZ.

V rámci rokovania o majetkových záležitostiach MsZ schválilo:

- žiadosť pána Jozefa Hankócyho, a Moniky Kadlecovej bytom Stará Turá o odkúpenie spoluvlastníckeho podielu z pozemku,

- zmenu uznesenia na zriadenie vecného bremena č. 12-XXXIV/2010 z titulu zmeny spoločnosti z INTERNACIONAL CONSULTING, spol. s. r. o. Trenčín na HIGHWAYPOINT, spol. s. r. o. Bratislava,

- žiadosť vlastníkov bytov bytového domu číslo súpisné 371/6 o zriadenie vecného bremena na pozemku.

Poslanci prerokovali Aktualizáciu stavu pohľadávok a záväzkov k 31. 12. 2010 a to za mesto, a za jeho príspevkové organizácie DK Javorina a Technické služby.

Mestské zastupiteľstvo vzalo na vedomie:

- Správu o činnosti Mestskej polície Stará Turá za rok 2010,

- Správu o kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky mesta za rok 2010,

- Správu o výsledku kontrol vykonaných od XXXVIII. zasadnutia MsZ,

- Informáciu o platných VZN mesta Stará Turá za obdobie 1991-2010.

Mestské zastupiteľstvo schválilo:

- Návrh trhového poriadku a cenníka za prenájom predajného miesta na XX. ročníku Staroturianskeho jarmoku, ktorý sa bude konať v dňoch 17. a 18. 6. 2011,

- Návrh štatútu ZPOZ,

- Návrh na doplnenie komisie školstva a kultúry,

- Návrh na zmenu v obsadení komisie ZPOZ,

- Návrh úloh pre priznanie odmeny hlavnej kontrolórky za rok 2011

- Vyhodnotenie plnenia úloh pre priznanie odmeny hlavnej kontrolórky mesta za rok 2010,

- Vyhodnotenie plnenia úloh primátorky mesta pre priznanie odmeny za rok 2010,

- Delegovanie nových zástupcov zriaďovateľa, resp. mesta do školských rád.

Poslanci iniciovali petičnú akciu za bezodplatný prevod telocvične bývalej SPŠE do majetku mesta. V rámci návrhov poslancov prerokovalo MsZ aj podnet na riešenie zriadenia materského centra a denného stacionáru pre mobilných dôchodcov.

V závere zasadnutia oboznámil riaditeľ Technoturu s.r.o., Ing. Schmidl poslancov s koncepciou tepelného hospodárstva v našom meste. **Mgr. Lubica Klimáčková**

Ponuka monografie

Monografiu o našom meste – Stará Turá - naše mesto, ktorá vyšla v decembri minulého roka, si môžete za 8 eur zakúpiť na mestskom úrade, v DK Javorina a v Stredisku cezhraničnej spolupráce (býv. Infotur). **J.M.**

V marci začínajú rekonštrukčné práce na centrálnej mestskej zóne

O revitalizácii centrálnej mestskej zóny bolo písaných už veľa článkov, ale teraz, od marca, sa už konečne dostala na rad aj jej realizácia.

Len pre zopakovanie pôjde o prepojenie námestia s Ul. SNP (za potokom) s rozčlenením na rekonštrukciu komunikácii, chodníkov a spevnených plôch, vybudovanie nového autobusového zálivu, rekonštrukciu premostení, rekonštrukciu verejného osvetlenia a tiež o rekonštrukciu priľahlých chodníkov k námestiu povedľa kaskádovej fontány.

Pri rekonštrukčných prácach (od búracích, cez stavebné práce) z dôvodu čo najväčšej bezpečnosti bude potrebné pristúpiť k niektorým obmedzeniam pre občanov, ktorí bývajú v bytových domoch SNP 149, 151. Týchto sa dotkne revitalizácia v tom nepríjemnom slova zmysle asi najviac. Prvým opatrením je nevyhnutnosť „vypratania“ tejto ulice od áut. Preto už vopred chceme občanov požiadať o trpezlivosť a hlavne tiež pochopenie. Dúfame, že výsledný efekt týchto obmedzení bude za to stáť a budeme mať zasa ďalší kus nášho mesta na dlhé roky zrekonštruovaný a bude nám všetkým slúžiť. Rekonštrukčné práce bude vykonávať firma STRABAG s.r.o. Bratislava. **TSS**

Najväčšia rekonštrukcia bude na Ul. SNP v časti Pod pergolou (j.m.)

Nové detské ihrisko na Dibrovovej ul.

V marci začnú rekonštrukčné práce nielen na centrálnej mestskej zóne, ale tiež aj na detskom a asfaltovom ihrisku na Dibrovovej ul.

Pôvodné ihrisko bude zrušené a namiesto neho pribudne nové detské ihrisko pre deti nižšej vekovej kategórie a tiež aj multifunkčné ihrisko.

Tak ako pri každých rekonštrukčných prácach aj v tomto prípade chceme požiadať občanov o trpezlivosť. Rekonštrukčné práce bude vykonávať firma CESTY NITRA a.s. Nitra. **TSS**

Rekonštrukcia ihriska na Dibrovovej ulici sa už začala (j. m.)

Významná osobnosť Podjavoriny

Slovo Božie a láska k ľuďom bolo mojim poslaním...

V minulých dňoch sa uskutočnil 14. ročník ocenenia významných osobností Podjavoriny. V poslednom ročníku ocenenie Významná osobnosť Podjavoriny bolo udelené aj seniorovi - evanjelickému farárovi páňovi Mgr. Milanovi Kubíkovi za duchovnú činnosť počas jeho celého života.

Pri tejto príležitosti sme sa spolu vrátili do minulých rokov.

Pán senior, ako si spomínate na časy

svojej mladosti?

V mladosti, ako študent, som vyhrával na husliach, v kostole som odohral všetky slávnosti, aj v katolíckom kostole. Už vtedy u mňa bola spolupráca zrejme s katolíckym orchestrom a spevokolom v Novom Meste nad Váhom. Ako študent som učil 2 roky v hudobnej škole. Potom som išiel študovať teológiu v najhorších časoch, keď ma aj niektorí teológovia odhovárali...

Aká bola situácia na teologickej fakulte?

Situácia bola divoká. To boli tie najhoršie roky, keď niektorých zatvárali. Bolo si treba zachovať chladnú myseľ a prežiť to. Boli tu tvrdé časy...

Čo nasledovalo po absolvovaní štúdia?

Po skončení štúdia som bol 2 roky na vojenskej prezenčnej službe vo Vojenskom umeleckom súbore. Prijímal ma šéfdirigent opery Ladislav Holoubek.

Strávil som celú vojenčinu ideálne, celú som ju prespieval.

Ako ste sa dostali do Starej Turej?

Keď som bol kaplánom v Bratislave, prišli ma pozvať Turanci. Dva razy som odmietol, lebo manželka ešte doštudovala farmáciu. Na tretíkrát ma prehovorili. Keď som prišiel do Starej Turej a zistil

som, že mladí teológovia snívajú o veľkých zboroch, mne to prišlo samé.

Ako dlho ste pôsobili v Starej Turej?

V cirkevnom zbere som pôsobil 47 rokov.

Aký to bol zbor?

Po hospodárskej stránke to nebolo ružové. Prvý krok, keď som vkročil do spálne, som sa prepadol nohou pod dlážku. Potom sa všetko dalo do poriadku.

Ako ste preživali roky svojho života pôsobením v cirkevnom zbere?

V zbere sme si vychádzali vynikajúco. Vždy som mal ľudí rád, ľudia to pochopili a mali ma tiež radi.

Čo považujete za najdôležitejšie počas tých niekoľkých desaťročí v zbere?

Ľudia vycítia, či to, čo robíte, robíte s láskou úprimne, alebo len tak predstierané. Úprimne prehlasujem, že som od začiatku mal týchto ľudí rád a ľudia to vycítili. Tá láska bola opätovaná a bolo to krásne. Láska sa nedá predstierať, alebo ju máte, alebo ju nemáte. A tí, ktorí ju majú, vyhrajú.

Môžete kázať ako najlepšie viete, ak to nejde zo srdca, ľudia to vycítia, že to nie je úprimné. Ja som to bral ako poslanie môjho života.

V akom duchu sa odrážal život v cirkevnom zbere?

Keď som prišiel a ustálil sa, bolo to na Štedrý večer, išiel som odbavovať služby Božie, bol by som plakal. Bol poloprázdny kostol. To bolo pre mňa nepredstaviteľné. Za tie roky môjho pôsobenia môžem povedať, bol ten kostol plný, že by nebolo prepadlo jablko. Mal som obavy, či to kostol vydrží.

Bolo to krásne a rád si na to spomínam. Mali sme spevokol, nacvičili sme viac ako 80 piesní. Boli sme aj v Dánsku a spievali sme tiež po okolí.

Čo znamená pre Vás táto cena?

Zväčša sa takéto ohodnotenie dáva po smrti. Tým vzácnejšie je to pre mňa, že som to dostal za života...

Z tejto úprimnej výpovede je cítiť, že ocenenie sa dostalo do rúk vzácnemu a znamenitému človeku.

Text a foto Vladimír Brezinský

Máte staré oblečenie, obuv...? Neviete kam s nimi...?

Každý človek podľa štatistiky za rok „vyprodukuje“ cca 10 kg starého šatstva, ktoré skončí v odpade. Takmer všetko toto množstvo končí v súčasnosti na skládke odpadov ako komunálny odpad, za ktorého uloženie na skládke sa platí 38, 42 eur za tonu (k tomu je potrebné prirátať dopravu a obsluhu smetiarskeho auta + ďalšiu réžiu...)

Od roku 2011 máme zmluvnú spoluprácu so spoločnosťou REVENGE a.s., ktorá nám poskytla zberné kontajnery na tento druh odpadu.

Čo sa môže do kontajnera vhadzovať? Opatrované šatstvo, hračky, obuv, iný textil.

KDE SÚ UMIESTNENÉ KONTAJNERY?

Štefánikova – oproti pošte

Jiráskova

SNP – sídlisko Z-čko, pri materskej škole

Hurbanova 152 – oproti Salašu

Mýtna

Lipová - pri Bille

Podľa doterajších ohlasov od občanov sme radi, že sa nám takáto možnosť separácie textilu naskytla. Jedinou nevýhodou je že máme k dispozícii len 6 ks týchto kontajnerov. Snažili sme sa zvoliť také lokality, kde by boli čo najväčšie spaďové oblasti. Vyberali sme miesta aj pri Bille, pri Pošte, pri Potravinách PT Universal, kde by mohli aj občania z okolitých častí priviezť svoj textil, keď idú na nákupy.

Dúfam, že občania nášho mesta budú tieto kontajnery využívať skutočne iba na účel, pre ktorý sú určené a zbytočne nebudú znehodnocovať obsah tohto kontajneru odpadom, ktorý tam nepatrí.

Revenge, a.s.

Zber ODEVOV, OBUVI A TEXTILU

vkladajte čisté a zabalené:
- odevy
- obuv
- bytový textil
- hračky

Takmer z mesačného fungovania tohto zberu máme viac kladných poznatkov, ale nevyhli sme sa ani tomu negatívne. V kontajneri na Hurbanovej ulici sme namiesto šatstva našli bioodpad. Rovnako sa stáva, že v kontajneri na sklo nájdeme papier v papieri sklo... Chceme veriť skôr tomu, že to bola iba náhoda.

Akékoľvek informácie vám poskytneme na tel. č. 776 32 15.

Ing. Jana Vráblová, Technické služby Stará Turá

ŽIVNOSTENSKÝ ÚRAD V POSTAVENÍ JEDNOTNÉHO KONTAKTNÉHO MIESTA (JKM)

JKM boli založené za účelom poskytovania pomoci podnikateľom pri vybavovaní oprávnenia na podnikanie a počas výkonu ich podnikateľskej činnosti.

Ich cieľom je zefektívniť a sústrediť jednotlivé administratívne postupy do jedného centra s výsledkom skrátenia celkovej doby potrebnej na vydanie príslušných dokumentov.

Realizácia JKM je rozdelená do troch etáp.

I. etapa bola uskutočnená v období od 1.10.2007 – 31.5.2010.

Živnostenský úrad (JKM)

- v prípade požiadavky fyzickej alebo právnickej osoby bezodkladne po vydaní živnostenského oprávnenia alebo vykonaní zmien v živnostenskom oprávnení zasiela elektronickou formou daňovému úradu údaje pre registráciu dane z príjmu

- zasiela údaje zdravotným poisťovniam na účely prihlásenia sa do systému povinného zdravotného poistenia.

- elektronickou formou zasiela údaje určené na zabezpečenie výpisu z registra trestov, na základe čoho Generálna prokuratúra zašle výpis z registra trestov živnostenskému úradu

- elektronicky prideluje identifikačné číslo organizácie (IČO)

II. etapa bola uskutočnená od 01.06.2010, odkedy živnostenský úrad (JKM)

- poskytuje služby z I. etapy, ale zmena nastáva v tom, že fyzická osoba má povinnosť zo živnostenského zákona využiť služby JKM pre daňový úrad aj zdravotnú poisťovňu

- novou službou pre novozaložené právnické osoby je zasielanie návrhu na zápis do obchodného registra

- zasielanie údajov a dokumentov pre orgány príslušné na rozhodovanie o udelení oprávnenia podľa osobitného predpisu (túto činnosť vykonávajú živnostenské úrady v sídle krajských miest)

- vyžiadanie údajov z registra obyvateľov (REGOB)

- vyžiadanie výpisu z Registra trestov prostredníctvom webovej služby

III. etapa sa uskutoční do roku 2012. Živnostenský úrad bude naďalej

- poskytovať služby z prvej a druhej etapy a začne poskytovať on-line elektronické služby – interaktívne elektronické formuláre pre všetky služby poskytované živnostenským úradom

- nastane možnosť elektronických platieb

- možnosť využitia informačného systému vnútorného trhu, ktorý bude slúžiť na priamu elektronickú výmenu informácií o migrujúcich poskytovateľoch služieb z členských štátov únie

Do budúca má živnostenský úrad (JKM) plniť funkciu integrovaného obslužného miesta verejnej správy pre podnikateľov a v spolupráci s inými inštitúciami sa prehodnocuje záujem rozšíriť rozsah poskytovaných služieb jednotlivých kontaktných miest napr. pre

- oblasť sociálneho poistenia (dobrovoľné nemocenské a dôchodkové poistenie)

- daňový úrad (registrácia k DPH pri cezhraničnom poskytovaní služieb)

- služby zamestnanosti (nahlásenie voľného pracovného miesta podnikateľom)

- colnú správu (nahlásenie zriadenia prevádzkarne s citlivými komoditami)

- obce (oznamovacia povinnosť)

Všetky uvedené služby poskytuje živnostenský úrad bezplatne, stačí o ne požiadať na príslušnom formulári, ktorý je k dispozícii na živnostenskom úrade alebo na stránke www.ounm.sk Obvodného úradu Nové Mesto n/V.

Mgr. Jarmila Schmidlová, poverená vedením odboru živnostenského podnikania

Ak Vám nemá kto pred obchodom postrážiť dieťa v kočiaku Váš nákup môže dopadnúť aj takto

Chcela by som vyjadriť svoje rozhorčenie nad návštevou mojej dcéry v TESCO Stará Turá.

Dňa 14.2.2011 okolo 13.30 hodiny chcela ísť do Tesca kúpiť bonboniéru, nakoľko mala v kočiaku 4 mesačné dieťa, vošla do predajne s kočiakom, vzala si i košík. Keďže bonboniéru akú chcela nemali, vyšla cez pokladňu von. Z vnútra za ňou bežal SBS-kár a zakričal po nej aby zastavila a ukázala mu kočiak. Nemusím Vám ďalej písať koľko ľudí sa vonku zastavilo a pozeralo čo bude, jednoducho

HANBA!

Možno povieť, že si konal svoju povinnosť, ale kde je napísané že „S kočiakom nevstupujte“? Prečo nezareagoval, keď šla s kočiakom do vnútra? Do Billy chodí takto veľa mamičiek.

Jej záverečné slová boli: „Mami, vieš ako som sa cítila, keď toľko ľudí pozeralo, nikdy už do Tesca nevstúpim, pôjdem radšej do Nového Mesta, alebo na Myjavu.“

Jednoducho moje záverečné slová sú, že to bolo nedôstojné a ponižujúce, pretože v predajni ju SBS-kár videl, mal ju vyhodiť z predajne hneď a nie urobiť atrakciu pre ľudí!

SKO

V obchodnom dome od februára funguje OD TESCO (j.m.)

PRIPÁJAME REAKCIU OD TESCO:

V prvom rade by som chcel poďakovať za námet ako zlepšiť naše služby zákazníkom a urobiť pre nich nakupovanie v našom supermarkete príjemnejším.

Je mi skutočne ľúto nepríjemného zážitku vašej dcéry a tak pripájam vysvetlenie:

Ako ste sama uviedla, SBS – kár si naozaj konal svoju povinnosť. Žijeme v dobe, keď je veľa ľudí bez práce, či už si prácu nájsť nemôžu alebo, čo je ešte horšie, si prácu ani nehľadajú. Práve títo ľudia a ďalší neprispôsobiví občania nám robia problémy, ktoré nás vedú k takým nepopulárnym opatreniam, aby sme v spolupráci s SBS kontrolovali aj kočiaky. Počas mojej niekoľkoročnej praxe na viacerých prevádzkach som bol svedkom, ako práve kočiak sa stal skvelým prostriedkom na vynášanie ukradnutého tovaru alebo odcudzenej kabelky.

Pracovníkov SBS sme opäť všetkých preškolili ako správne postupovať v takýchto prípadoch, aby nedochádzalo k podobným incidentom.

Vstup do predajne s kočiakom NIE JE a NIKDY nebude zakázaný. Sme radi všetkým naším zákazníkom či už malým alebo veľkým.

Budem rád, ak náš supermarket opäť navštívite aj s dcérou a vnúčatkom.

S pozdravom

Peter Bilický, manažér obchodu TESCO Stará Turá

Človek odíde – spomienky zostanú

V novembri minulého roku odišla do večnosti pani učiteľka Anna Schmidtová. Boli sme jej žiakmi v OSS

v Lubine, kde sme ju poznali ešte pod jej rodným menom Hvozďarová. Bola to milá a vzácna učiteľka: múdra, citlivá, chápavá, dôsledná pri učení, láskavá a navyše krásna. Na hodinách nám krásne spievala, recitovala s veľkým precitovaním básne, nacvičovala nás scénky, tance. Najviac sme si ju vážili pre jej duševné bohatstvo, ľudskosť a srdečnosť, pre jej vcítenie sa do našich detských duší, povzbudzovanie, pochopenie. Rada nám rozprávala o knihách, o prírode, o našom kraji a jeho histórii. Všetky problémy riešila srdcom. Neváhala pohladieť, pritulíť, zastať sa, čím prejavovala svoju duchovnú silu. Všetci sme ju obdivovali a chceli sme sa jej podobať. Mnohí jej žiaci, ktorým bola triednou učiteľkou, sa viackrát tešili z jej účasti na stretnutiach po rokoch.

Pani učiteľka bývala na Starej Turej, odkiaľ dochádzala, ale korene

mala aj lubinské. Jej mamička pochádzala od Kruhových. Svoju učiteľskú dráhu začínala v Očkove, potom pokračovala v Lubine a v Starej Turej. Odtiaľ aj po celoživotnom pedagogickom pôsobení odišla do dôchodku. Popri svojej učiteľskej práci sa venovala náprave reči chybne hovoriacich detí, doučovala slabších žiakov, spievala v evanjelickom cirkevnom spevokole v Starej Turej.

Pracovala aj doma a vo svojej záhradke, cvičila, chodila do prírody a veľa-veľa čítala. Vieme, že silná láska k prírode v nej pretrvala aj v neskorom dôchodkovom veku, kedy veľmi rada pracovala vo svojej záhrade na Papradi, až dokiaľ ju ťažká choroba nedonútila pustiť všetko zo svojich pracovných rúk. Odišla. Ticho – skromne. V srdciach svojich žiakov zanechala hlbokú stopu. Jej najbližší sa s ňou rozlúčili 11. novembra 2010 v bratislavskom krematóriu.

Vďaka Vám, pani učiteľka, za všetko krásne, čo ste takmer za štyri desaťročia vstúpili do našich srdiec.

Za bývalých žiakov Lúdmila Kovačovcivá

(Spomienka na p. učiteľku prevzatá z Lubinských novín, j. m.)

PÁN UČITEĽ

Nedávno sa mi dostala do rúk malá útla knižka Bruna Ferrera Paprsek slunce pro duši. Medzi krátkymi poviedkami som tam objavila jednu, o ktorú by som sa s vami chcela podeliť.

Pani učiteľka požiadala žiačikov z 1. triedy, aby nakreslili niečo, za čo by chceli Pánu Bohu poďakovať. Hovorila si, že tie deti z chudých štvrtí nemajú veľa vecí, za ktoré môžu byť vďačné. Ale vedela, že takmer všetci nakreslia torty alebo plné stoly. Prekvapil ju obrázok, ktorý nakreslil Tino. Bola na ňom ruka.

Ale čia ruka to bola?

Celá trieda bola abstraktným obrázkom nadšená.

„Podľa mňa je to Božia ruka, ktorá nám prináša jedlo,“ prehlásil jeden chlapec.

„To je ruka roľníka“ oponoval druhý, „pretože ten chová sliepky a pestuje zemiaky na hranolky.“

Zatiaľ, čo ostatní pracovali, sklonila sa učiteľka k Tinovi a spýtala sa ho, čia tá ruka je.

„Tá je vaša, pani učiteľka,“ zašepkal chlapec. Pamätal si totiž, že ho každé popoludnie brala za ruku a vypravádzala ku dverám. Bol zo všetkých najmenší. Vypravádzala tak

aj iné deti, ale pre Tina to znamenalo veľa?

Možno to, čo som v tomto krátkom príbehu naznačila, nie je ani moderné ani „kuul“. Ale fakt, že ruka učiteľa je dôležitá pre každé jedno dieťa, je neodškriepiteľný. Povolanie učiteľa, vychovávateľa sprevádza ľudstvo od nepamäti. Prežilo doby najväčšieho rozkvetu sveta i obdobia vojen a úpadkov. Ako je to možné? Pretože pedagóg vždy bol, je a bude symbolom a nositeľom vedomostí, múdrosti a prípravy ďalšej generácie do života. Učiteľ nebol v žiadnej dobe na špičke hodnotiacich rebríčkov, no svoje povolanie si dobrý učiteľ vždy ctí a vážil. Bol to predseda PÁN UČITEĽ. A to platí i dnes.

Pokiaľ si milí kolegovia budeme svoju prácu sami ceníť, prestaneme každému tvrdiť, že my sme tí poslední, ktorých si niekto váži, kredit, autorita a vážnosť nášho poslania sa nestratí. Svet nás potrebuje.

Ku Dňu učiteľov želim všetkým učiteľom, vychovávateľom, majstrom odbornej výchovy, všetkým, ktorí sa podieľajú na výchove a vzdelávaní našich detí veľa zdravia, pevné nervy a veľa veľa sebaúcty.

Věra Teplíčková

POLÍCIA INFORMUJE

Povinnosti účastníka škodovej udalosti

Krajský dopravný inšpektorát v Trenčíne upozorňuje a informuje vodičov o následkoch nedodržania povinností účastníka škodovej udalosti.

Odišenie účastníka škodovej udalosti, ktorý spôsobil škodu na zaparkovanom vozidle (napr. aj v prípade ponechaného písomného kontaktu na svoju osobu na poškodenom zaparkovanom vozidle) bez toho aby splnil zákonom ustanovené povinnosti účastníka škodovej udalosti z miesta škodovej udalosti (podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení neskorších zákonov, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky), má za následok, že predmetná udalosť v cestnej premávke nemôže byť považovaná za škodovú udalosť. Po jej ohlásení príslušníkovi Policajného zboru bude považovaná za dopravnú nehodu (pretože podľa § 64 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení neskorších zákonov sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení). Takéto konanie je porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení neskorších zákonov, kde v zmysle § 22 ods. 1 písm. b/ zákona 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je možné uložiť pokutu od 300 eur do 1300 eur a zákaz činnosti od jedného roka do piatich rokov.

Účastník škodovej udalosti, ktorý spôsobil škodu má možnosť využiť informačné služby nákupných centier, kultúrno-spoločenských, športových zariadení a iných objektov kumulujúcich cestnú premávku pre zabezpečenie vodiča k svojmu poškodenému vozidlu (napr. komunikačnými prostriedkami nákupného centra upovedomiť vodiča o poškodení jeho vozidla a dostavení sa k nemu), aby mohol byť uplatnený inštitút škodovej udalosti.

Polícia sa zameria na nemotorových účastníkov cestnej premávky

Krajský dopravný inšpektorát v Trenčíne upozorňuje, že v období od 28.2.2011 do 13.3.2011 bude zo strany polície venovaná zvýšená pozornosť nemotorovým účastníkom cestnej premávky najmä chodcom a cyklistom, a to na používanie priechodov pre chodcov, za zníženej viditeľnosti osvetlenie bicyklov a používanie reflexných prvkov cyklistami a chodcami, používanie ochranných prílb cyklistami, ale aj dodržiavanie povinností vodičov motorových vozidiel voči chodcom na priechodoch pre chodcov.

Cieľom akcie je zníženie počtu dopravných nehôd s účasťou cyklistov a chodcov, ktorí patria medzi najzraniteľnejších účastníkov cestnej premávky. Akcia bude prebiehať najmä v mestách s najväčším pohybom chodcov a cyklistov, t.j. v blízkosti priechodov pre chodcov, pri autobusových a vlakových staniaciach, základných školách a pod. Polícia bude hlavne pôsobiť preventívne, ale aj represívne, pričom do akcií budú zaradení policajti dopravnej a poriadkovej polície, ako aj oddelenia prevencie a komunikácie Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín.

**kpt. Mgr. Elena Antalová
hovorkyňa KR PZ v Trenčíne**

Plesová sezóna je v plnom prúde ... tak sme 4. februára „plesali“ !

Veľa starších i mladších obyvateľov nášho mesta si ešte pamätá a má pekné spomienky na Podjavorinské plesy, Plesy SZM, Maškarné plesy a ďalšie, ktoré sa za „bývalého režimu“ konali v jedálni Chirany-Prema a neskôr vo veľkej sále na Kujanovci. Žiaľ „sametová revolúcia“ priniesla i utiahnutie sa ľudí do svojich domovov, zostali sme sedieť doma pri televízoroch a začali sme pestovať „papučovú kultúru“. Samozrejme, česť výnimkám: sú obyvatelia, ktorí zjídu do kina, do divadla, na koncert.

Toto bolo vlastne hlavným podnetom pre to, aby pred šiestimi rokmi skrsla myšlienka Ing. Fridricha – riaditeľa spoločnosti založiť tradíciu plesov mernej techniky. Myšlienka nadväzovala na oslavy

15-teho výročia vzniku firmy PREMAGAS s.r.o., ktorá v tom čase zmenila svoje obchodné meno na ELSTER s.r.o.

Firmy Elster s.r.o. – výrobca plynomerov, vodomerov a regulačnej techniky, Sensus Slovensko a.s. – výrobca vodomerov a spoločnosť JUSTUR s.r.o. – výrobca jednorúčkových strojov a zariadení ako jeden z dlhoročných partnerov prvých dvoch menovaných firiem sú stabilnými a serióznymi zamestnávateľmi veľkého počtu obyvateľov nášho mesta i širšieho okolia.

V týchto spoločnostiach vznikli organizačné tímy, ktoré zodpovedajú

Otvorenie jedného z plesov Ing. Fridrichom

za organizáciu jednotlivých ročníkov Plesov mernej techniky. Spo-

ločnosti sa striedajú a každý rok ples organizuje iná spoločnosť. Vstupenky na ples sú predávané prostredníctvom kontaktných osôb vo všetkých troch firmách a na recepcii Hotela Lipa.

Na prvý ročník plesu mernej techniky sme pozvali všetkých zamestnancov našich firiem, ako i našich priateľov a známych, našich obchodných partnerov. Odozva na 1. ročník plesu bola veľmi dobrá.

Ani ďalšie ročníky nestratili na spoločenskej úrovni, ktorú sme nastavili na začiatku. Dámy sa radi odejú do dlhých večerných šiat a páni vyťahnu svoje tmavé obleky, motýlikov či sviatočné kravaty.

Hotel Lipa pristupuje k príprave priestorov a občerstvenia skutočne profesionálne. Kvetinová výzdoba býva krásna a prístup celého personálu hotela je na vysokej profesionálnej úrovni. Touto cestou chceme vedeniu i personálu Hotela Lipa poďakovať za veľmi dobrú spoluprácu.

Podakovanie pani Bublavej za odovzdanú zbierku

Program plesovej noci býva tradične zložený zo slávnostného predtancovania, do tanca ale i do spevu hrá kvalitná tanečná ale i ľudová hudba – Myjavská cimbalovka alebo Ľudová hudba Mirka Potfaja. Tento ročník sa niesol výzdobou i programom v štýle 30-

Do tanca a spevu hrala na 4. plese Myjavská cimbalovka

tych rokov a muzikálových melódií. O polnoci sa tradične losuje tombola a každý rok pripravíme vystúpenie hosťa podujatia. V minulom roku to bolo vystúpenie finalistu súťaže „Slovensko má talent“ brilantného harmonikára Michala Červienku, tento ročník to bolo vystúpenie speváčky Andrey Zimányovej. Program v minulých ročníkoch oživil i tanečné a spevácke páry z folklórnych súborov Kopaničiar a Krajňanec.

Pred dvoma rokmi sa prijal návrh, aby súčasťou plesu bola aj charitatívna zbierka, ktorej výťažok bude venovaný pomoci zdravotne postihnutým deťom žijúcim v Starej Turej. Počas tohtoročného už 5-teho plesu mernej techniky sa podarilo vyzbierať sumu 1021,- Eur. Bola slávnostne odovzdaná do rúk pani Julke Bublavej, ktorá pomôže doručiť finančné prostriedky deťom, ktorým ich je najviac treba. V tejto tradícii budeme pokračovať určite aj v budúcich ročníkoch.

Plesy mernej techniky navštevujú i naši priatelia a bývalí kolegovia, ktorí dnes pracujú a žijú v Trenčíne, Myjave či Bratislave. Chvália naše plesy a vyjadrujú prekvapenie a nadšenie z výbornej akcie. Záujem nás veľmi teší, chceli by sme však prednostne ples usporadúvať pre obyvateľov Starej Turej.

Pozývame Vás - staroturancov na ďalší ročník Plesu mernej techniky. Termín bude známy koncom tohto roka. V prípade záujmu kontaktujte začiatkom budúceho roka naše spoločnosti alebo Hotel Lipa.

Za kolektívy usporiadateľov Plesov mernej techniky

Eva Horňáková, Elster s.r.o.

Vystúpenie tanečných párov LS Krajňanec

ZIMNÝ VÝSTUP NA STRÁŽOV

Začiatkom februára sa uskutočnil už siedmy ročník zimného výstupu na Strážov, ktorý organizovala Detská organizácia Fénix z Novej Dubnice. Počas roka fénixáci orga-

nizujú tri regionálne stretnutia a toto bolo prvé z nich (ďalšie sú v máji na Kysuciach a v októbri u nás vo Veľtešovom jarku). My sme sa tohto výstupu zúčastnili po druhý krát a ani nepriaznivé počasie neodradilo turistických nadšencov a nazbieral sa nás plný autobus. Pred deviatou hodinou sme boli v Zliechove, kde sme vystúpili z autobusu a vydali sme sa ďalej pešo po ceste hrdinov SNP.

Snehu síce nebolo veľa, ale aspoň sa nám lepšie išlo do kopca, ktorý mal nadmorskú výšku 1213 metrov a prevýšenie, ktoré sme v tento deň zdolávali, bolo 610 metrov. V lese bolo treba zdolávať rôzne prekážky, podliezať či preliezať spadnuté stromy, obchádzať skaly alebo stúpať do prudkého kopca. To však k turistike patrí a nemohlo nás to odradiť.

Keď sme vyšli z lesa na lúku pod

vrcholom, čakala nás tu hmla a nie inverzia, v ktorú sme celú cestu aspoň trochu dúfali. Ale dobrá nálada a fajn ľudia sú viac ako počasie, takže našu náladu to neovplyvnilo. Nakoniec sme vystúpili aj na vrchol, ale pre silný vietor a mráz sme sa presunuli naspäť na lúku, kde sme počkali na turistov z Dubnice a Krásnej nad Kysou. Dolu do Čičmian sme už išli všetci spoločne. V Čičmanoch sme si oddýchli, najedli sme sa v miestnej reštaurácii a o tretej sme autobusom vyrazili domov.

Pri odchode domov, keď sa rozply-

nula celodenná hmla, nám už do očí svietilo jasné slnko. Budeme teda dúfať, že budúci rok nám bude počasie viac priat a určite si to všetci zopakujeme, aby sme si vychutnali výhľad zo Strážova, odkiaľ je za pekného počasia vidno doslova pol Slovenska.

Petra Ištoňová
Detská organizácia Fénix

Karneval, či ples

„Pod so mnou a nepýtaj sa kam, len mi podaj ruku a ja Ťa dovediem“: to boli slová mojej vnučky Sašky, ale určite i množstva ďalších detí z triedy pani učiteľiek Danky Bahníkovej a Darinky Tomanovej z MŠ na Hurbanovej ulici 153/62 v Starej Turej, dňa 9. februára 2011, kedy sa v tejto triede uskutočnil fašiangový maškarný ples. Bol to ples so všetkým čo k nemu patrí. Začínal sa gongom na obrovský bubon, pokračoval predstavovaním masiek krásnych princezien, anjelov, víl, kovbojov, či rôznych zvieratiek. Mimoriadnou vzácnos-

ťou tohto karnevalu bolo zapojenie rodičov do rôznych hier a tancov – jazda rytierov na koňoch, ktorí museli zobrať šatku od víl, princezien, či hádzanie na cieľ, krúžok na paličku, lopty do koša. Každá činnosť bola motivovaná p. učiteľkami, ktoré takisto ako veľa rodičov boli v maskách. Pohyb, tanec vystriedalo bohaté pohostenie, ktoré pre deti pripravili rodičia.

Celé toto popoludnie bolo v znamení radosti, šťastia, boli to chvíle na ktoré deti, rodičia, starí rodičia nezapomenú, ale budú sa ako živé obrazy premietat' myslou ešte veľmi dlho.

Vďačná babička Vlasta Cibulková

Z Centra voľného času Stará Turá

Čo sme zažili od polovice januára do polovice februára 2011?

• V pondelok 31.1. t.j. počas polročných prázdnin do CVC sme pripravili pre deti ZŠ Majstrovstvá detí ZŠ v Pinball. Zúčastnili sa ho predovšetkým staršie deti, ktoré bojovali nielen o sladkú cenu, ale i o titul Majster detí ZŠ v Pinball 2011. A kto ho získal? Michal Šedovič z 9.B. Titul I. vicemajstra si odniesol Matúš Koník z 9.A a tretí skončil Michal Stančík z 9.B. Srdečne blahoželáme.

• Počas polročných prázdnin sme ponúkli priestor i tým starším. V ten istý deň v popoludňajších hodinách si prišli do CVC zasúťažiť i stredoškólači a staršia mládež, a to v konzolových hrách. 1. miesto si odniesol Peter Schwartz, študent ekonomiky a manažmentu v Nitre. Srdečne blahoželáme.

• Sobotu 12.2. sme vyhradili priaznivcom dobrej hudby a bicyklov. Prebehla ďalšia zo série sobôt plných spinningu, ktorej sa zúčastnilo 36 účastníkov.

• Jarné prázdniny sme začali už v pondelok 14.2. Valentínskou diskotékou. Na akcii, ktorú sme zorganizovali v spolupráci s Klubom 3 v ich priestoroch, sa zúčastnilo vyše 60 detí. Ďakujeme Klubu 3 za pomoc a ochotu.

• Všetky doobedia počas polročných prázdnin sme deťom vyplnili tradičnými majstrovstvami detí ZŠ. A tu sú výsledky:

Majstrovstvá v šípkach: 1. miesto – Jozef Dedík 7.C, 2. miesto – Oliver Kulíšek 8.A, 3. miesto – Michal Jedinák 6.A

Majstrovstvá v kolkoch: 1. miesto – Ivan Galbavý 8.A, 2. miesto – Filip Lehuta 4.D, 3. miesto – Jozef Dedík 7.C

Majstrovstvá v scrabble: 1. miesto – Juraj Maľko 9.C, 2. miesto – Miroslav Sobotka 6.B, 3. miesto – Adam Miko 6.C

Majstrovstvá v „človeče“: 1. miesto – Matúš Bezák 4.B, 2. miesto – Dominik Hornáček 6.A, 3. miesto – Alica Hrinová 4.C

Majstrovstvá v puzzle: 1. miesto – Michal Stančík 9.B, 2. miesto – Adam Miko 6.C, 3. miesto – Alica Hrinová 4.C

Spolu sa na majstrovstvách zúčastnilo takmer 100 detí. Víťazom blahoželáme, ostatným ďakujeme za účasť a tešíme sa o rok na ďalšie obhajovanie titulov.

Čo pripravujeme v mesiaci marec 2011?

• Vo štvrtok 3.3. sa uskutoční prijatie zástupcov detského mestského parlamentu primátorom mesta.

• Na sobotu 19.3. sme pripravili pre deti ZŠ Turnej vo futbale. Miesto konania: telocvičňa ZŠ na Ul. Komenského. Čas prezentácie: 9.00 hod.

• Ku Svetovému dňu lesov (21.3.) sme pripravili besedu s ochranárom. Dátum bude spresnený na plagátoch a webových stránkach.

• Nádejní malí básnici sa môžu začať pripravovať na literárnu súťaž pod názvom Moja pani učiteľka, môj pán učiteľ. Úlohou detí je vytvoriť básničku, ako malý darček ku Dňu učiteľov. Súťaž je určená pre deti základných škôl, vyhodnotenú budú zvlášť práce detí I.- a II. stupňa. Básničky treba doručiť do CVC najneskôr do 23.3. Treba uviesť meno, priezvisko a č. telefónu.

Věra Tepličková, CVC Stará Turá

DOM KULTÚRY JAVORINA INFORMUJE

Program kina Javorina namarec 2011

Piatok 4. marca 19.00 h

(K)LAMAČ SRDC

Franc., Monako. Romantická komédia o tom, že každá životná istota je relatívna a láska si nedá rozkázaf. Hrajú: Romain Duris, Vanessa Paradis a iní .

Vstupné: 2 eura 105 min. Mládeži prístupný

Piatok 11. marca 19.00 h

FOTRI SÚ LOTRI

USA. Že by sa konečne zblížili? Aspoň kvôli deťom? Český dabing.

Vstupné: 2 eura 100 min. MP od 12 rokov

Piatok 18. marca 19.00 h

TURISTA

USA. Romantická akčná komédia. Počas neplánovaného výletu do Európy zažije americký turista (Johny Depp) nečakaný románik s mimoriadne výnimočnou ženou (Angelina Jolie). V úžasnom prostredí Paríža a Benátok sa čoskoro náhodne zapletú do smrtonosnej hry na mačku a myš. Hrajú: Angelina Jolie, Johny Depp, Paul Betany, Timothy Dalton... Slovenské titulyky.

Vstupné: 2,10 104 min. MP od 15 rokov

Piatok 25. marca sa z technických príčin nepremieta

Dom kultúry Javorina organizuje

- 16. apríla 2011 autobusový zájazd do Noweho Targu.
- 29. apríla 2011 autobusový zájazd na výstavu kvetov FLUORA OLOMOUC.
- 14. mája 2011 autobusový zájazd do Prahy do divadla Kalich na muzikál ROBIN HOOD, v réžii Jozefa Ďurovčíka. V hlavných úlohách Nora Pocisková a Václav Noid Bárta. Vstupné + doprava: 40 eur.

Dom kultúry Javorina vás pozýva

Na hudobno-zábavný program PARTIČKA, ktorý sa uskutoční 7. apríla 2011 o 17.00 a 19.00 hodine vo veľkej sále DK Javorina. Účinkujú: Daniel Dangl, Roman Pomajbo, Marián Miezga, Lukáš Latinák, Robert Jakab, Juraj Kemka, Richard Stanke. Hudobný doprovod: Marián Čurko. Vstupné: 12 eur. Vstupenky si môžete zabezpečiť na sekretariáte DK Javorina, alebo na čísle tel.: 776 36366.

Myslíte si, že máte herecké bunky? Neváhajte a prihláste sa! Dom kultúry Javorina oznamuje, že otvára krúžok ochotníckeho divadla. Záujemcovia sa môžu prihlásiť na sekretariáte DK Javorina, alebo na čísle telefónu 776 3366.

www.dkjavorina.sk, e-mail: dkstaratura@zoznam.sk

UPOZORNENIE REDAKCIE

Smútočné poďakovania a smútočné spomienky doručte do redakcie Staroturianskeho spravodajcu vždy do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca pred zverejnením!
Red. rada

INZERCIA

Predám veľký dvojizbový byt v murovanom obytnom dome na 2. z 3 poschodí v Starej Turej. Kontakt: 0948400223

Predám šijací stroj SINGER na nožný pohon, používaný, v dobrom stave. Tel. 0905 446984

NOVINKY MESTSKEJ KNIŽNICE

Od 1.3. – 18.3.2011 bude knižnica zatvorená z dôvodu rekonštrukcie elektroinštalácie.

BELETRIA

Hamzová Mária: Zlomený kvet, Riečanská, Lena: Trojlístok z internej izby, Slaninka Zuzka: Na počiatku bolo Koleso, Horváthová-Čisáriková Alena: Nezostalo po nich ticho II. 12 osobností očami ich blízkych, Gillerová Katarína: Zabudni na minulosť

DETEKTÍVKY

Kepler Lars: Hypnotizér, Deaver Jeffery: Lekce smrti

DETSKÁ NÁUCNÁ LITERATÚRA

Poskitt Kjartan: Vrtkavé šťastie. tajomstvá pravdepodobnosti, Arnold Nick: Vesmír, hviezdy a slizki ufóni, Poskitt Kjartan: Ešte vražednejšia matika

DETSKÁ LITERATÚRA

Awdry Wilbert Vere: Dobrodružstvá rušňa Tomáša 8., Brezina Thomas: Úkryt grófa Drakulu, Brezina Thomas: Netvor z hlbín

Modlitba za Teba

*Kým kytice kvetov
zasypú miesto Tvojho posledného odpočinku,
chcem využiť chvíľu pre spomienku.
Spomienku na Teba
s ktorým sa lúčime.
Zdrvení smútkom
všetci sa mučíme.*

*Tvoja žena Ida,
deti i vnuci
a celá rodina,
ktorá na Teba len v dobrom
spomína.*

*Kdesi v dialke počujem Tvoje slová:
„Neplačte, netreba, idem len do neba“.*

*Áno, sám si písal básne
a všetky boli krásne.
Tvoje príhovory pri rodinných oslavách,
to všetko v nás zostáva.*

*Hľadajú sa ťažko slová,
slzy sa tlačia do očí,
no musím to dokončiť...*

*Tvoj život pre nás nekončí.
Zostávaš navždy v našich srdciach žiť,
to Tvoje nám patrilo,
kým prestalo biť.*

*Odišiel si tichučko,
úplne nečakane,
bude nám chýbať teplo Tvojej dlane,
I chvíle s Tebou,
ďakujeme Ti za ne!*

*Miloval si nás,
a my všetci Teba!
dnes teda odchádzaš
do vzdialeného neba.
Tak teda šťastnú cestu do neba, naše srdcia
spievajú
modlitbu pre Teba.*

*Kým kytice kvetov
zasypú miesto Tvojho odpočinku, prosíme Boha,
nech Ti sprostredkuje
tieto naše slová.*

P.S. Nikdy nezabudneme

(Za V. Juráňom...)

Smútočná spomienka

S tichou spomienkou k Tvojmu hrobu chodíme, pri plamienkoch sviec sa za Teba modlíme. Osud Ti nedoprial už dlhšie s nami byť ale zato v našich srdciach budeš stále žiť...
Dňa 15.3.2011 uplynie rok, čo nás navždy opustil náš syn, manžel, otec a brat
Ivan DUREC

*S láskou spomínajú
mama, manželka, deti a súrodenci s rodinami*

Smútočné poďakovanie

Ďakujeme za všetky prejavy úprimnej sústrasti, dôstojný obrad a kvetinové dary pri poslednej rozlúčke s milovanou mamou, babičkou a prababičkou
Alžbetou KOŠTÁLOVOU,
ktorá nás náhle opustila 28. 1. 2011.
S láskou spomínajú syn a dcéra s rodinami

Smútočná spomienka

Dňa 4. marca 2011 uplynuli dva roky, čo nás po ťažkej chorobe navždy opustila moja manželka a naša mama
Mgr. Lubica MARKOVÁ
Kto ste ju poznali venujte jej tichú spomienku.
Manžel s rodinou

Smútočné poďakovanie

Ďakujem všetkým priateľom a známym, ktorí sa prišli rozlúčiť s mojim manželom
Vendelínom JURÁŇOM,
ktorý nás opustil dňa 5.2.2011.
*Manželka Ida, dcéra, syn
a ostatná smútiaca rodina*

Smútočná spomienka

Už rok spíš večným snom, tmavý hrob ti je domovom. Čas plynie, smútok zostáva. Rana v srdci bolí, zabudnúť nedovolí.
Dňa 17.3.2011 uplynie rok čo nás navždy opustila vo veku 55 rokov milovaná mamička, dcéra a sestra
Anna BAČOVÁ.
S láskou spomínajú dcéra, rodina Dlhá a Bačová

Matričné okienko

NOVÍ OBČIANKOVIA MESTA

Natália Allinová, Lucia Sadloňová, Sandra Hargašová, Noemi Ferenciková, Ema Klačková, Tereza Tinková, Matúš Šišovský, Michal Gregor, Matúš Dinga, Filip Markech

UZATVORILI MANŽELSTVO

Jozef Ábel z Čachtíc a Vlasta Kolníková zo Starej Turej
Michal Klandúch z Brezovej pod Bradlom a Petra Nováčiková zo Starej Turej

Ján Marták z Dolného Srnia a Zuzana Stančíková zo St. Turej
Michal Červenák zo St. Turej a Klára Augustínová z Očkova
Adam Žorn zo Starej Turej a Lucia Machová z Trenčína

ROZLÚČILI SME SA

Anna Pešková, Martin Durec, Eva Juríková, Ján Šurin, Božena Cibulková, Dušan Mikulec, Alžbeta Košťálová, Luboslav Batka, Františka Mikulcová, Barbora Tomanová, Ing. Petr Matoulek, Ján Pastorek, Vendelín Juráň, Ján Noška, Alžbeta Blažková, Anna Volárová, Emília Medňanská

Naši jubilanti v mesiaci marec 2011

70.r. - Marta KOVÁCSOVÁ, Miroslav HARGAŠ, Pavel SOLOVIC, Alojzia HERÁKOVÁ, Anna VALACHOVÁ, Božena ČAMEKOVÁ, Jozef MADUNICKÝ, Gabriela GALUŠKOVÁ, Anna CHUDÍKOVÁ, Oľga ŠKRIEČKOVÁ

75.r. - Margita ŠIMNOVÁ, Ing. Štefan ĎURIŠ, Zuzana BIELČIKOVÁ, Jozefa KRISTOFOVÁ, Júlia KUBEČKOVÁ

80.r. - Anna DÚBRAVČÍKOVÁ, Jozef HUBINA, Ludmila ŠTEPANOVIČOVÁ, Jozefína JURÍKOVÁ, Rudolf MELIŠ, Lubica SLÁMOVÁ

81.r. - Emília ČEPELOVÁ, Božena ŠURINOVÁ, Tomáš UHERČÍK, Amália JURČOVÁ, Anna BIESIČKOVÁ, Viera BARŠCZOVÁ, Štefan JURÍK, Oľga NIŽŇANSKÁ

82.r. - Miloslava BAŠISTOVÁ, Anna MIKULCOVÁ, Ján NAĎ

83.r. - Mária KAŇKOVÁ

84.r. - Ján MALEK, Irma PÚDELKOVÁ

85.r. - Mária GALBAVÁ, Karol KOVÁČ, Mária DURCOVÁ

86.r. - Anna DURCOVÁ, Anna BEŇOVÁ, Jozef PETRÁŠ

87.r. - Anna RIGANOVÁ

88.r. - Anna HVOŽDAROVÁ

89.r. - Emília VRÁBLOVÁ

90.r. - Mária GALBAVÁ

92.r. - Anna HARGAŠOVÁ

94.r. - Anna SADLOŇOVÁ

Za Vendom JURÁŇOM (1924 - 2011)

Bolo to dňa 5.februára tohto roku, čo navždy opustil naše rady jeden z našich posledných dlhoročných spolupracovníkov koncernu Chirana v Starej Turej, dobrý priateľ, no nadovšetko obetavý, vzácný človek – Vendelín Juráň.

Smutná správa o jeho náhlom odchode na večnosť vrátila ma do rokov našej spoločnej mladosti, do povojnových rokov plných nezištného entuziazmu, nadšenia a elánu pre uskutočňovanie smelých projektov výstavby, v tom čase závodu Presná mechanika, neskôr Chirana, ako aj vtedy ešte nevelkého podjavorinského mestiečka – Starej Turej. V tom čase prišiel k nám, a tu si založil aj rodinu, mladý, plný neutichajúcej energie a pracovného zápalu, rodák zo Záhoria, Vendo Juráň. Tak sme ho familiárne volali. Keď bol nejaký pracovný problém, či ťažšie riešiteľná úloha, stačilo obrátiť sa na „Vendu“, ktorý nikdy nepovedal – nie. A tak pod jeho rukami, spolu s ďalším našim spolupracovníkom, vynikajúcim odborníkom v oblasti investičnej výstavby – Ernestom Koukalom, žiaľ už tiež zosnulým, sa realizovali také stavebné projekty, akými boli napr. bytové priestory či tzv. slobodárne na Štefánikovej ulici, prístavby k objektu hotela LIPA, alebo výstavba hotela SANUS na Dubníku, rekonštrukcia a sprevádzkovanie rekreačno – školiaceho zariadenia v Piešťanoch BACCUS-VILA...Ešte počas jeho pôsobenia aj v rámci vtedajšieho Mestského národného výboru v Starej Turej sa iniciatívne zapájal do riešenia zložitých sociálnych problémov našich spoluobčanov. Veľmi živo si pamätám, ako sa podujal ísť osobne až do Litvínova v severných Čechách, do 6-člennej rodiny ťažko zdravotne postihnutého nášho rodáka zo Súša, p. Janka

Gregora, ktorý tu pracoval ako železničiar, a pri výkone služby mu vlaková súprava odrezala obidve nohy. A keď nám jeho matka, pani Gregorová, na národnom výbore rozpovedala čo sa jej synovi stalo, a že nedostal priznané žiadne odškodné, po dohode predsedu MNV Michala Václavka a riaditeľa Chirany Ing. Miroslava Neráda, sme boli obaja, Vendo Juráň i ja, osobne vyslaní do tejto rodiny vybaviť potrebné. Podarilo sa v následnom súdnom konaní. To sa pisal rok 1961. Keď sa teda v týchto dňoch uzavrela kniha života nášho v Pánu zosnulého, v požehnanom veku 86-tich rokov, ktorý ako tíško žil a tak aj tíško a pokojne usnul, opustiac aj svoju malú dielničku, v ktorej dokázal tvoriť precízne, priam umelecky dokonalé, úžitkové či dekoratívne výrobky z dreva, nie pre zárobok, ale pre potešenie obdarovaných. Vyslovujem i ja tomuto jednému z najlepších mojich priateľov úprimné ďakujem za všetkých, ktorým v ich často neľahkých životných situáciách podal pomocnú ruku, nezištné a bez akýchkoľvek nárokov na odmenu. Nech je požehnaná svetlá pamiatka spravodlivého.

A napokon na rozlúčku básnička:

**POMYSLI, BOŽE, POMYSLI:
TO NIE TY – MY SME ODIŠLI.
ALE MY PREDSA PRÍDEME
ZO ZEME K TEBE DO ZEME...**

(Milan Rúfus)

JUDr. Marcel Gažík (1926)

PRISŤAHOVALCI V NAŠOM KRAJI

Stredná Európa bola od nepamäti kolonizačným cieľom rozličných národov a skupín. Po príchode Slovanov sa nezastavil prílev iných národov na naše územie. Naši predkovia žili spoločne s ázijskými Maďarmi, Sikulmi, Plavcami, Kumánmi a Nemcami.

Migrácia obyvateľstva na západné Slovensko bola najväčšia v 16.-19. storočí najmä z dôvodov náboženských, ekonomických a bezpečnostných. Po porážke Uhorska pri Moháči v r.1526 prichádzali z južných oblastí Uhorska na západné Slovensko utečenci maďarskej, chorvátskej i srbskej národnosti a utvárali si tu komunitu. Toto sťahovanie sa dá vystopovať podľa špecifických priezvisk i dnes.

Po tejto vlne prisťahovalcov v r. 1546 prichádzajú habáni (pôvodom zo Švajčiarska a Tirolska) na Slovensko z Čiech, odkiaľ ich na nátlak Ferdinanda I. Moravský snem vyhostil. Dočasne sa usadili i v našom okolí, a to najmä v Čachticiach a Vačovciach. Na nátlak vrchnosti však museli pokračovať vo svojej „púti“ až do Sedmohradska. No i napriek tomu tu časť habánov ostala.

Ďalšia vlna prišla po porážke na Bielej Hore 1620. Medzi prvými boli opäť vyhostení habáni (asi 5000 osadníkov). Nasledovali vojaci, hodnostári, evanjelickí kňazi a po roku 1625 začalo České kráľovstvo opúšťať aj bežné obyvateľstvo.

V rokoch 1627-1628 zažilo Slovensko príliv nekatolíkov z Čiech a Moravy. Ich materská krajina im dávala na výber do 6 mesiacov opustiť krajinu alebo prestúpiť na katolícku vieru. Túto vlnu môžeme pokojne nazvať exodus. V našej oblasti našli bezpečný azyl, nakoľko v tej dobe bolo Slovensko protestantské. Mnohé oblasti boli neobývané alebo vyľudnené po nájazdoch turko-tatarských vojsk, takže zemepláni ich vítali s otvorenou náručou. Táto vlna migrácie sa skončila okolo r. 1650 podpísaním Vestfálskeho mieru.

Po porážke Turkov pri Viedni v roku 1683 sa začalo znovuosídľovanie späť dobytých území. Dialo sa to polooficiálne. Agitátori z Uhorska brázdili územia Moravy a lákali ľudí do našej krajiny. Vydávali im cestovné pasy a často i pod vojenskou ochranou utekali na Slovensko. V tejto vlne už neodchádzali na Slovensko len z náboženských, ale najmä ekonomických dôvodov. Pochopiteľne, že to sa nepáčilo moravským pánom a protestovali. Len z Horného Nemčí ušlo 12 sedliakov s rodinami a usadili sa v Seredi.

K ďalším masovým migračným vlnám dochádza po porážke Fr. Rákócziho II. Mnohé obce boli vyľudnené následkom vojny alebo morovej epidémie. V tejto vlne odišlo z Novej Lhoty 30 rodín a usadili sa pri Balatone. Od Strážnice odišlo 55 rodín a usadili sa na Myjavských kopaniciach. Mnohí utekali aj pre sľuby, na ktoré ich lákali: príplatok na dieťa 10 zlatých, za chlapa voľa, za dievča kravu, na osobu 10 zlatých a 10 meríc pšenice. Zväčša to znamenalo iba nenaplnené sľuby. Prekvapivá pre prisťahovalcov na Slovensko však bola tunajšia vzdelanostná úroveň. Viditeľná najmä v evanjelickom prostredí. Deti bežne navštevovali školu a vedeli písať a čítať.

V takomto duchu sa už rozvíjalo nastupujúce hrdé národné povedomie ďalších generácií. Uvedená skutočnosť sa prejavila v budúcich generáciách ľudí pod Javorinou- v revolučnom roku 1848, pri vzniku Československej republiky v r. 1918 a podobne.

Ako osobná pamiatka sa do dnešných čias dochovali najmä priezviská prisťahovaných rodín- buď v pôvodnej podobe alebo už poslovenčené. Tiež je možno povedať, že i náboženstvo si uchovali do dnešných čias ako evanjelické, tak i katolícke. Podľa obdobia, v akom opúšťali rodnú krajinu. O súžití s moravskými prisťahovalcami jestvujú len pozitívne informácie. Prisťahovalci priniesli do nášho kraja nádej v lepší život a nové skúsenosti, čo sa prejavilo v napredovaní celého nášho kraja. Nezmatateľne sa zapísali nielen do krajiny tvorby, ale aj do originálnej kultúry nášho regiónu pod Veľkou Javorinou.

M. Stupavský

Pomocná pokladnica v Starej Turej - 140. výročie zrodu

V druhej polovici 19. storočia na Slovensku vznikajú ústavy ľudového peňažníctva – vzájomné pomocnice a pomocné pokladnice – ktoré poskytujú úver drobnému roľníckemu a živnostenskému podnikaniu. V Starej Turej v rokoch 1871 – 1948 vyvíjala činnosť Pomocná pokladnica, o ktorej sme písali v STSP 3,4/2001 a 6,7/2009.

Pomocná pokladnica v Starej Turej bola založená dňa 5.marca 1871 z iniciatívy obecného predstavenstva, ev. farára Augustína Roya a r. k. kaplána Andreja Pullmana. Hoci predsedom ústavu bol A. Roy v rokoch 1871-1874, hlavná činnosť pravdepodobne spočívala na pleciah Andreja Pullmana, ktorý bol jej podpredsedom a v rokoch 1877-1888 predsedom správy. Sídlo Pomocnej pokladnice spočiatku bolo na r.k. fare, od roku 1889 na starom obecnom dome (Hurbanova ul.) a v rokoch 1940-1948 vo vlastnom dome. (ul. SNP). Prvé tri roky viedol Pomocnú pokladnicu A. Roy, ďalších jedenásť rokov A. Pullman a po jeho preložení do Radošiny v rokoch 1889-91 ústav viedol r.k. dekan, farár Rudolf Alojz Lang. Od roku 1919 predsedom správy bol Vojtech Mešťánek. V roku 1932 za predsedu správy bol zvolený Ferdinand Pyšný, ktorý ukončil túto činnosť v roku 1940. Až do roku 1948 ústav vedie podpredseda Tomáš Roháček. Predsedom správy Pomocnej pokladnice od roku 1943 bol r. k. dekan, farár Alfonz Ščepko.

Andrej Pullman, rodák zo Sobotišťa, založil pomocnú pokladnicu aj vo svojom rodisku v roku 1874 a v Radošine založil Úverné družstvo v roku 1895. Pomocná pokladnica (ako aj ostatné ľudové peňažné ústavy) mala ušľachtilý cieľ – napomáhať obyvateľom v roľníckom a živnostenskom podnikaní, viesť ľudí k sporivosti a proti alkoholizmu.

Na začiatku 20.storočia 23.februára 1902 bol utvorený druhý peňažný ústav, Staroturiansky úverný spolok pod predsedníctvom Ludevíta Čulíka.

Tretím ľudovým peňažným ústavom v Starej Turej bola Roľnícka vzájomná pokladnica otvorená 19.februára 1930. Vedúcim úradníkom bol Ladislav Novomeský.

Všetky tri sporiteľne po znárodnení priemyslu v roku 1948 boli zlúčené do jedného peňažného ústavu pod názvom Sporiteľňa a pokladnica v Starej Turej. Po mene peňazí v roku 1953 a ďalších zmenách v ČSR buduje sieť sporiteľní Československej štátnej sporiteľne, do ktorej je včlenená aj sporiteľňa v Starej Turej. Stáva sa pobočkou Štátnej sporiteľne v Novom Meste n. Váhom a po územnej reorganizácii v roku 1960 pobočkou Štátnej sporiteľne v Trenčíne.

Napokon po utvorení federácie v roku 1968 vzniká Slovenská štátna sporiteľňa a peňažný ústav v Starej Turej je pobočkou Slovenskej štátnej sporiteľne v Trenčíne (SŠTSP). Značný význam nadobúda SŠTSP od 1.januára 1990, kedy sa transformuje na univerzálnu komerčnú banku a získava univerzálnu licenciu na vykonávanie všetkých bankových služieb. Počnúc rokom 1992 rozvíja vlastné aktivity v zahraničí a o dva roky sa pretvára na Slovenskú sporiteľňu, akciovú spoločnosť. V rokoch 2001 až 2007 bola sprivatizovaná poprednou rakúskou Erste Bank a stala sa 100% súčasťou tejto banky. Banka prosperuje a má značný podiel na zvyšovaní životnej úrovne obyvateľov.

V materiáloch, ktoré poskytla Slovenská sporiteľňa v Starej Turej sa uvádza, že Slovenská sporiteľňa je bankou s najdlhšou tradíciou na Slovensku, ktorej korene siahajú až do 19.storočia. K týmto koreňom sa radí aj Pomocná pokladnica v Starej Turej založená 5.marca 1871, ktorá dĺžkou svojho trvania 77 rokov prekonala všetky ostatné ľudové peňažné ústavy na Slovensku a stala sa základom Slovenskej sporiteľne, ktorá je jej priamou nástupkyňou.

Od založenia Pomocnej pokladnice v Starej Turej uplynulo 140 rokov.

Mgr. Vilma Truhlíková

ZABÍJAČKA

Leto sa minulo, ale na poli bolo vždy dosť roboty: zemiaky, „burgyňa“, ovocie do sudov, na mušt, na uskladnenie aj predať. Cez jeseň aj 5 ráz zájst na „Maďary“. Furmani – gazdovia z myjavských kopanic takto chodili až k Novým Zámkom predávať jablká, slivky, hrušky. Vtedy ešte neboli na južnom Slovensku vysadené veľké ovocné sady, ovocia bolo málo a tak gazdovia z „Hornákov“ furmančili a vozili svoje aj skupované ovocie na Dolniaky a späť vozili kukuricu, kapustu, aj nejakú korunku.

Keď prišli plúšte a začínalo sa „drápat“ perie, priasť konope, vlna, začali sa v kopaničiarskych dvoroch zabíjačky.

Bola to taká slávnostná príležitosť, veď každý sa snažil vychovať pre svoju rodinu aspoň jedno prasiatko. Mäso sa vtedy nejedlo každý deň, mäsiarovi sa nechodilo mäso kupovať, lebo nebolo začo. Keď aj gazda vychoval viac prasiat, muselo sa pár kusov predať, veď vždy bolo treba niečo kúpiť do hospodárstva, prerobiť, pristaviť, prikúpiť roľku a kde boli malé deti – tak knižky, písanky do školy. Aj tak pre nedostatok peňazí mnoho nadaných detí muselo ísť slúžiť, alebo sa učiť nejaké remeslo, lebo rodičia si nemohli dovoliť dať všetky deti do drahých škôl. Tí však, ktorí niečo dosiahli a niečo sa naučili, akosi viac si to vedeli vážiť ako teraz.

Tak prišiel čas zabíjačky aj v jednom nemenovanom kopaničiarskom dvore. Susedov syn bol vyučený mäsiar, robota mu išla pekne od ruky. Začínalo sa vždy skoro ráno, lebo roboty – či s mäsiarom, či bez mäsiara, bolo vyše hlavy. Všetci sa zvrátili okolo vykrmeného prasiatka jedna radosť. Na sklonku

dňa už boli klobásky v komíne, slanina na vytápanie pokrývaná na úhľadné kocky, mäso na veľkom koryte nasolené v komore alebo v letej kuchyni, kde sa zabíjačka prevádzala.

Po namáhavom dni, neskoro večer, keď sa všetci ako sa patrí napratali dobrôt z „karmíny“, keď gazda opatril dobytok a gazdiná domývala posledný masťný hrniec, keď bolo všetko riadne pozamykané, ustatí sa pobrali spať. Ráno vstával ako vždy prvý gazda. Keď však vyšiel na dvor, zostal stáť s otvorenými ústami. Po dvore sa povalovali kusy mäsa z koryta a pes spokojne ležal pri ňom. Ani sa nenamáhal privítať svojho pána vrtením chvosta a bodrým skokom priamo pod ruku pre každodenné ranné pohladenie. Chvala Bohu, že dvor je dobre uzavretý a pes si nemohol pozvať svojich psích kamarátov na hostinu.

Nebol veru čas na dlhé vyspávanie. Zrazu boli všetci na nohách a hľadali vinníka, ktorý to spôsobil.

Napokon sa našiel: gazdiná, ktorá išla posledná z letej kuchyne zamykala – ale už si nevšimla že jej dvere nezapadli ako treba, že v podstate zamkla otvorené dvere.

Nuž, bolo veru aj trochu kriku, ale keďže gazda bol človek mierny a mal svoju žienku rád, zmiernili sa so škodou. Čo sa dalo upotrebiť, to ratovali. V tom nešťastí bolo šťastím, že pes bol sám a že nemal bezodné brucho. Skoro aj on zistil, že hody mu skončili skôr, ako si stihol do snehu pozahrabávať neočakávané lahôdky.

Keď sa chýr o škode rozšíril v dedine, gazda to komentoval slovami: „Och, devla, devla (dievčisko, pozn. autorky) zamkla, len zabudla aj zavret.“

Nuž, kde je škoda, je aj poučenie a o posmech nech sa nikto nestará, ten príde aj sám.

Hladní preto neboli, však to bolo prvé prasiatko, čo v tú zimu zabíjali a gazda vždy hovoril, že sviniam mater preto neskapala a pri rozumnom živote sa vzťahy starostami utužujú.

Tak to bývalo v časoch, keď sa ľudia brali až dokiaľ ich smrť nerozdelí a znášali šťastie i trampoty spoločne.

Z rozprávania mamy a babičky A.B.

Susedia 15.časť

ALERGIA

Na začiatku 20. storočia ľudia, a to nie len na kopaničiach, ani netušili o nejakej alergii. Akurát, čo sa čudovali, prečo niektorí viac kýchajú v lete, ako v zime. V polovici storočia sa už takýto jav nazýval senná nádcha.

Naša známa tetka Zuzka patrila do kategórie takto postihnutých. Lenže tetka mala dôvod kýchať aj v lete aj v zime, keď na kolovrátku spriadali lanové a konopné vlákna. Najmä z kúdele sa im najviac prášilo do nosa. V lete sa prášilo zo sena, zo slamy, a tak tetka vlastne kýchala celý rok. Nie z prechladnutia, dnes už vieme, že bola alergická na prach. Kýchala teda často a veru výdatne. Keď kýchla v kuchyni pod praslicou, zabrinčali sklá na oknách a vyplašený kocúr skočil z pece rovno na strýka Štefana, čo driemal po obede na lavici pod pecou. Nahnevaný strýko mal po spánku, nuž sa zviechal z lavice:

„Ale idz desik včerti aj s tvojím kýchaním“, zahundrí a radšej sa bere von za nejakou robotou do šopy. Do jari treba porobiť nové rúčky do motýk a povkladať nové zuby do hrablí. Robota sa vždy nájde.

„A nech si to moje staré ohreblo kýchá kolko len sce. Do by ju počúval“, myslí si už len sám pre seba.

Lenže v lete sa okolo tetky pohybovali alergény na každom kroku. Prenasledovali ju na dvore, v záhrade, na lúkach, na roli. A tetka Zuzka kýchala. Po jej kýchnutí sa sliepky rozutekali, vrabce frngli zo dvora na hrušku, husi zggotali, ba aj Dunčo pre istotu zaliezol do budy. Aj tetka Kača zo susedného dvora zavolali pozdrav pámbó, Zuzka, do sa žení, keď tak výskaš?

Ak boli nablízku strýko Štefan, neobišlo sa to bez jeho poznámky:

„Do to kedy vidzel, takto vyvyskuvat po dvóre! Nerobíš to ty, stará, nápoky (naschvál), aby ta každý očul?“

„Ná, vieš ty, Ščefan, ja sa mne potom prečiščá plúca? Oprobuj tak kýchnut ty!“

„Ešče to tak, aby nás ludé mali za bláznov oboch. Na to stačíš ty.“

„Já ked si tak poctivo kýchnem, mne sa velice ulaví.“ Niekedy takéto echtovné kýchnutie sprevádzal ešte aj iný zvuk, ktorému tetka Zuzka nijako nevedela, alebo možno aj nechcela zabrániť.

„Počuj, stará, šak ty tuším kýchaš obidvoma koncami“, posmeškoval ju strýko.

„Ná veru, je tam toho, čobyčsi neprlla, šak dochtori hovorá, že aj to je zdravé. Dušenka moja, ty keby si scel tak zdravo kýchnut, ty byssa hned posral. Preto račšjej ani nekýchaš.“

„S tebu sa, namudušu, škoda začat vyprávát. Ale šak jaký človek, taká reč“, odpľujú si jedovatú slinu pod nálepek a vojdú do maštale. Radšej idú vynadať kravám, tie sú aspoň ticho.

Alžbeta Cibulková

SPOMIENKY UČITEĽA

Daniel Neumann patril k štúrovskej generácii, bol prvý učiteľ na novozriadenej cirkevnej evanjelickej škole na Papradi. Otec Jozef, matka Katarína, rod. Szelenecseyová, mal troch bratov a dve sestry. Manželka Anna, rod. Roháčková, spolu vychovali päť dcér a dvoch synov (Kamila, Mária, Jaroslav...). Neumannovci boli rodinne spriaznení s Jurkovičovcami, Hurbanovcami, Šulekovcami, Holubyovcami, Royovcami a Štefánikovcami, cez manželku so Slezáčkovcami.

Narodil sa v rodine zlatníka. V rodisku prežil svoje detstvo. Tu bol jeho prvým učiteľom Samuel Jurkovič. Študoval tri roky na gymnáziu v Modre. V tomto období na Myjave dostal sa do víru Slovenského povstania v roku 1848. V štúdiách pokračoval v Prešove, potom bol notársky pomocník na viacero miestach, ako na Starej Turej, Turej Lúke, na Myjave.

Dovoľte mi citovať z jeho pamätí.

Údaje do tejto kroniky som zbieral a urovnal ešte r. 1902, teraz, keď ich načisto prepisujem, píše sa r.1908.

Moje hmlisté vedomosti siahajú iba po môjho deda. Menoval sa Pavel Neumann a jeho manželka bola Elisabeta Bangya de Philo. Dedo bol zlatník a zámožný mešťan Nového Mesta n. Váhom. Mal vlastný dom na miestach bývalej evanjelickej školy povedľa ev. kostola. Zanechali tri deti: Katarínu, Máriu a Jozefa.

Katarína Neumannová mala za manžela novomestského mlynárskeho majstra Jura Fialu. Ich mlyn stál na mieste terajšieho „Gilanského mlyna“, z mesta smerom na Bzince pod Javorinou. Spolu mali tri dcéry: Annu, Katarínu a Julianu.

Anna Fialová bola vydatá tiež za novomestského mlynára Pavla Brezinu. Ich mlyn stál na mieste terajšieho nefunkčného kúpaliska, oproti bývalým kasárňam. Spolu mali tri deti: Ludvíka, Karolínu a Máriu. Keďže im skoro odumreli rodičia, dostali sa pod tutorstvo svojho ujca, učiteľa Samuela Jurkoviča. V dospelosti žiaden z nich troch nezanechal potomstvo.

Katarína Fialová vydala sa za učiteľa Samuela Jurkoviča. Mali syna Ludvíka, ktorý zomrel ako žiak a dcéry Julianu, Annu a Boženu. Samuel Jurkovič skoro ovdovel. Oženil sa druhý raz, za manželku si zobral Kataríninu sestru Julianu. Aj táto mu onedlho zomrela, deti spolu nemali. Samuel Jurkovič bol učiteľom novomestským, potom sobotíšským a notárom brezovským a vrbovčianským.

Druhá dcéra Kataríny a Samuela Jurkovičovcov, Anna (poznáme ju v slovenských dejinách ako Aničku Jurkovičovú, prvú slovenskú herečku ochotníckeho divadla) vydala sa za Jozefa Miloslava Hurbana (1817 – 1888).

Mária Neumannová, dcéra Pavla Neumanna a Elisabety Bangya de Philo si zobrala za manžela Jána Šuleka. Jej brat, Jozef Neumann si zobral za manželku Katarínu Szelenecseyovú, ich syn je Daniel Neumann, autor týchto pamätí.

Dňa 26. novembra 1853 dostal som od evanjelickej cirkvi na Starej Turej pozvanie za učiteľa do tamojšej novovytvorenej školy na kopaniciach, na Papradi. Toto som prijal. Od toho času, po desiatich rokoch na Starej Turej, som učiteľský úrad zastával nepretržite až do septembra 1904, teda 51 rokov.

Prestahoval som sa na Paprad. Keď som tam prišiel, našiel som všetko vo veľmi primitívnom stave. Škola bola nedláždená, miesto lavíc a stolíc len obyčajné dlhé, zo dvoch dosiek zbité stoly, aké sme vtedy vidali v dedinských krčmách. Vedľa nich okrasané brvná so štyrmi nohami, na ktorých sa sedelo. Všetko vybavenie! V jednej miestnosti s hlinenou udupanou podlahou ešte boli kachle neznámeho veku a pôvodu. Kuchyňa bola bez sporáka, ale s ohromnou pecou aspoň pre 12 pečňov chleba. Nebol ani záchod, ani dvor a ani sľubovaná záhrada a kus pôdy. Namiesto posledných dvoch akýsi tál nezoranej pažite. V tom čase sa na školstvo nekládla taká váha, ako dnes (pamäti písané v r. 1908), a len vďaka reorganizácii školstva za bachovho absolutizmu (1848 – 1859) boli kdedu v mestách a na vidieku vybudované úhľadné školy. Školy po kopaniciach sú novšieho dátumu, papradská bola prvá. Predtým boli školské budovy výnimkou, len chajdy, o nič lepšie, ako hociktorá sedliacka chalupa, na dedinách len slamou kryté. Často bez ohrady, bez dvora, izby ako triedy tmavé a nízke so spomínanou hlinenou podlahou. Plat učiteľa bol mizerný. Okrem nejakého zosypu záležal ešte od kedy, hostiácie, kantácie, blažeácie, gregorácie, farinácie, atď. Vysvetlím, čo všetko tieto „barbarské“ slová v sebe obsahujú.

Koleda bola na nový rok a v dňoch po novom roku. Od domu k domu chodil s novoročným vinšom celý cirkevný personál, ako farár, rektor, kostolník, mendíci (po dedinách i mechári). Ešte v predsieni, príp. v kuchyni začali spievať pieseň „Rok nový zasa k nám prišiel“.

Po odspievaní prvého verša vošli do izby. Napokon predniesol farár novoročný vinš a prehovoril pár slov. V tom čase napísal učiteľ na dvere kriedou dajaký veršík, obsahujúci nový letopočet. Na dedine následne mechári zosypali do mechov prichystané zbožie a mendíci išli so zvoncami oznamovať najbližším susedom, aby sa prichystali. Niekde boli aj počastovaní a napokon zaspievali „radujme se, veselme se v tomto novém roce“. To bol signál vybrať sa ďalej, keď medzitým (v mestách) domáci hospodár podal každému nejaký peňažný darček. Aby sme predchádzali nedorozumeniam v našej domácnosti pri udeľovaní darčiek, otec obdaroval farára a učiteľa, matka kostolníka a my deti mendíkov. Koleda v daktorých cirkvách trvala aj 3 – 4 týždne.

Pečenie a rozposielanie oblátok (hostiácia) trvá v daktorých cirkvách podnes. Aj u nás je ešte vo zvyku. Pečú sa petrželové, vodné, masťné trúbky, spolu vyše päťtisíc kusov, ktoré sa daktorým dňom pred Štedrým večerom cez školákov, rozposielajú s príležitostným vinšom všetkým údom cirkve. Prínos z toho plynúci pre kantora (učiteľa a organistu) bol by značný, keby s pečením oblátok nebola veľká oštara.

Za mojich detských časov bola s tým spojená i farinácia (farina = múka). Pred pečením oblátok vybrali sme po domoch (iba na vidieku) žitnú múku, z ktorých sa upiekli oblátky.

Čo boli kantácie (cantare = spievať)? Učiteľ chodil s mendíkmi (niekde len samotní mendíci), obyčajne na hody z domu do domu, v predsieni (v kuchyni) zaspievali dajakú pieseň, učiteľ predniesol krátky primeraný vinš. Za to im ponúkli koláče (alebo niečo iné), ktoré si mendíci odkladali do mechov.

A čo boli blažeácie a gregorácie? Na deň Blažeja (3. februára) chodili mendíci po domoch vyberať pre pána učiteľa slaninu, pričom spievali pieseň Pripomíname památku svätého Blažeja, ktorý horlivým biskupom byl v meste Cesaree, atď. Na Gregora (Rehor, 12. marec) vyberali tak vajcia. Akú pieseň vtedy spievali, to už neviem.

Nuž také boli vtedy učiteľské príjmy, no ja už som (okrem oblátok) tieto blažené časy nezažil! Nie div, že za takýchto podobných pomerov viac rokov som potreboval k tomu, aby nám do školy dali spraviť tabule, zopár školských lavíc, aby triedy malo dlážku a nové kachle, ako i ohradili záhradu a zhotovili chliev.

-gek-

(Pokračovanie)

Pomôžeme staroturianskym deťom

Každý z nás je rád keď je obdarovaný, keď si naňho niekto spomenie. Ale oveľa príjemnejší pocit je obdarovať iného alebo pomôcť niekomu keď to potrebuje. A práve teraz môžeme pomôcť všetci a nebude nás to stáť nič na viac- rozhodnime o použití 2 % z našich už odvodených daní za rok 2010 pre naše deti a pre tých, ktorí sú na pomoc odkázaní.

S týmto cieľom už niekoľko rokov veľmi úspešne pomáha naša Nadácia ŽIVOT, ktorá za posledné štyri roky podporila formou programu malých komunitných grantov rôzne aktivity detí v Starej Turej.

Ak ste ochotní i v tomto roku prispieť na rozvoj neziskových činností v našom meste v oblasti športu, kultúry, školstva, životného prostredia či iných humanitných akcií a prispieť k zlepšeniu života, prosíme vás, aby ste vypísaním vyhlásenia o poskytnutí 2 % zaplatenej dane z príjmov fyzických osôb, či daňového priznania prispeli práve na účet nadácie.

Údaje o prijímateľovi Nadácie ŽIVOT

Názov: Nadácia ŽIVOT
Sídlo: Nám. Dr. A. Schweitzera
194, 916 01 Stará Turá
IČO: 35630337

Právna forma: nadácia

Veríme, že využijete túto možnosť poukázania finančných prostriedkov na naše aktivity, ktoré pripravujeme pre naše deti a mládež. Budeme radi, ak odporučíte našu nadáciu i svojim známym, podnikateľom ...

Ďakujeme.

Ing. Iveta Petrovičová, správkynia Nadácie ŽIVOT

Činnosť základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska v Starej Turej v roku 2010

Uplynulý rok 2010 bol rokom 20. výročia založenia celoslovenskej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska (JDS) a súčasne 15. výročia založenia JDS v Starej Turej, kde sa o to najviac zaslúžila bývalá dlhoročná predsedkyňa pani Oľga Baginová. V októbri bola za to i celoštátné odmenená.

Už 15 rokov vedieme schôdzu JDS v rovnakom duchu. Snažíme sa o ďalšie vzdelávanie dôchodcov, o ich kultúrne vyžitie a o príjemné prežitie voľných chvíľ v kruhu svojich rovesníkov. Aj v r. 2010 sme si pozývali vzácnych hostí na prednášky a na besedy.

V januári bola našim hosťom PhDr. Jarmila Slezáčková.

Oboznámila nás so svojou knihou Život viery, lásky a služby o staroturianskom rodákovi ThDr. Rudolfovi Košťalovi, bývalom biskupovi západného dištriktu. Bol i výborný publicista, redaktor, prekladateľ a spisovateľ.

Vo februári nám Mgr. Vilma Truhlíková priblížila život bývalého rímskokatolíckeho farára a dekana Alfonza Ščepku, ktorý pôsobil v Starej Turej v r. 1938 – 1977. V tomto mesiaci sme mali i výročnú schôdzu s hosťami: primátorkou Ing. Annou Halinárovou a Ing. Vierou Zapletalovou. Dňa 19.2.2010 sme sa mnohí členovia JDS zúčastnili celoštátnej slávnosti Štefánikovej spoločnosti (SMRS) v Piešťanoch konanej z príležitosti 20. výročia založenia SMRS. Čestné členstvo in memoriam tam udelili i dvom Staroturianskym Anne Slezáčkovej a Karolovi Pšenícovi.

V marci sa viacerí členovia JDS zúčastnili divadelného predstavenia Skrotenie zlej ženy od Shakespeara v novom ND v Bratislave. Ďalej sme si pripomenuli i februárové udalosti pred 65 rokmi v Cetune, Hlavine a Nárci. Pri tejto príležitosti predsedníčka JDS oboznámila členov i o menej známych skutočnostiach z obdobia partizánskych bojov. U Miloša Uhra pôsobili i dvaja Židia, ktorí utiekli z Osvienčimu, aby oboznámili svet o páchaných krutostiach v tomto koncentračnom tábore. Boli to Alfréd Wetzler, ktorý pod menom Jozef Lánik ošetroval ranených partizánov vo Vetešovom jarku a ďalej Walter Rosenberg, ktorý používal meno Rudolf Vrba a zúčastnil sa i pre-

padu meštianky. Toto meno si ponechal celý život. Stal sa z neho nakoniec významný vedec. Dňa 6.3.2010 sme mali družobné stretnutie s dôchodcami z Kunovic v jedálni strednej školy. Mesiac marec bol skutočne bohatý na činnosť. Stihli sme totiž i jednu besedu s našou členkou Elenou Sýkrovou na tému Život a práca staroturianskeho rodáka – baťová-

Beseda s Dr. Nidalom Salehom

ka Valéra Sameka, ktorý u Baťu dosiahol vysokú pozíciu.

V apríli nás zaujal svojou prednáškou O kostole a starej veži na Chříbe – dejinách staroturianskych cirkví v období reformácie a protireformácie v r. 1509 až 1770 náš rodák, Ing. Milan Ježo z Bratislavy.

V máji porozprávala predsedníčka členom o výlete so Štefánikovou spoločnosťou, na ktorom ona a p. Miškovičová navštívili veľa zaujímavých miest ako sú Passau, Augsburg, Remes, Paríž, Verden a Dachau, kde kde sme si pripomenuli tu väzneného Milana Slávika, bývalého učiteľa školy v Súši. Dňa 22.5.2010 sa viacerí členovia zúčastnili stretnutia slováckych krúžkov z Brna, z Prahy a z Bratislavy, kde bola výborná zábava. Hneď na druhý deň odcestovalo 40 dôchodcov do Kunovic na Jízdu kráľu.

V júni, pri príležitosti 90. výročia podpísania Trianonskej mierovej zmluvy medzi Maďarskom a Československom, mala predsedníčka prednášku s názvom Trianonská trauma. Upozornila na ohrozenie zmluvy Maďarskom od samého začiatku a jej nedodržanie v r. 2010, keď Maďarsko vydalo zákon o dvojtom občianstve medzi Maďarmi a Slovákmi, kto-

ré je podľa zmluvy zakázané.

V júli pripravila predsedníčka i prednášku na tému Svätopluk v našich dejinách a postavenie sochy na nádvorí bratislavského hradu. Bola to odzva na hysterické vyčítanie nevedelancov, ktorí svojimi činmi i rečami bojovali a ešte stále bojujú proti posilňovaniu slovenského sebavedomia, proti slovenskému vlastenectvu, proti

slovenským dejinám. V tomto mesiaci sme uskutočnili i jeden celodenný poznávací výlet, na ktorom sme navštívili múzeum Ľudovíta Štúra a Bizmayerovu galériu v Modre, hrad Červený Kameň a Smolenický zámok. Na konci mesiaca sme sa vo veľkom počte zúčastnili posedenia Štefánikovej spoločnosti v Drgonovej Doline pri výbornom guláši predsedu Jána Rusnaka a dobrej muzike.

V auguste nám prednášal RNDr. Ján Bienik, CSc. (manžel našej rodáčky Anny Polákovéj z Pažite) o svojej knihe Vstávajúce vlastenci, úvod do vlasteneckej výchovy. Vlastenectvo sa bohužiaľ u nás „nenosí“, ba je priam odsúdeniahodné. Za všetko jeden príklad. Pán Bienik bol svedkom toho, ako malé asi 18 – mesačné dieťa v kočiaku na ulici mávalo slovenskou vlajkou, a nejaký muž na neho zakričal: „Pozri, taký malý a už je nacionalista!“ .Tento mesiac sa uskutočnila ešte prednáška spisovateľa Júliusa Handžárika z Bratislavy na tému Maďarizácia a trianonská zmluva. Pomaďarčovanie sa dotklo i ich rodiny. Jeho deda sa ešte volal Hrnčiarik. A možno málokto vie, že otec nášho najväčšieho básnika P.O.Hviezdoslava sa volal Vladár, ale si musel pomaďar-

čiť meno na Orságh, keď nechcel stratiť prácu advokáta.

V októbri sme si urobili slávnostnú schôdzu z príležitosti mesiaca úcty k starším. Za MsÚ sa jej zúčastnil viceprimátor Mgr. Ján Tomeš. V tomto mesiaci sa niektorí členovia zúčastnili i valného zhromaždenia Štefánikovej spoločnosti v Piešťanoch. Dňa 21.10.2010 sme mali na besede palestínskeho spisovateľa Dr. Nidala Saleha o jeho knihách, ktorými si spravil veľa nepriateľov v židovskom i arabskom svete. Žije už 45 rokov na Slovensku. Veľmi dojímavá je jeho kniha Zlomené krídla večného cudzinca. Nám, Slovákom, odkazuje, aby sme sa držali svojich koreňov, svojej histórie. V novembri, tesne pred komunálnymi voľbami, sa členom JDS predstavili kandidáti na primátora Ing. Ján Kišš a PharmDr. Leopold Barszcz a kandidáti na poslancov do mestského zastupiteľstva za Smer i za koalíčné vládne strany. Na konci mesiaca sme sa v Kunoviciach stretli s našimi družobnými priateľmi na katarínskej zábave.

V decembri mala predsedníčka prednášku na tému Tajomstvo gotických katedrál. Vychádzala z odbornej literatúry i osobnej návštevy najväčšej katedrály na svete v Remeši (Reims), kde korunovali 25 francúzskych kráľov a najznámejšej katedrály Notre Dame v Paríži. Posledná schôdza v r. 2010 sa niesla v predvianočnej atmosfére. Program na túto schôdzu pripravila veľmi pekne a skutočne profesionálne naša členka Oľga Pagáčová.

Na záver by som sa chcela poďakovať členom výboru za ich prácu, hlavne p. Zemanovi za perfektné vedenie hospodárenia, „mojej pravej ruke“ Betke Miškovičovej, p. Klementovičovej a p. Baginovej za cenné rady. Chcem sa poďakovať mnohým členom JDS za to, že sa starali o svojich chorých priateľov a susedov. Osobne sa za musím poďakovať i všetkým ľuďom, ktorí mi pomáhali pri zbieraní údajov a fotografií do mojich článkov do nášho časopisu a tak prispeli k zachyteniu historických faktov pre budúcnosť. Moja vďaka patrí i našim sponzorom.

Ing. Eva Tomisová,
predsedníčka JDS v Starej Turej

PETÍCIU PODPÍSALO VIAC AKO 5000 ĽUDÍ

Vo štvrtok 17. februára 2011 sa v KD S. Dudíka v Myjave uskutočnilo stretnutie občanov s predstaviteľmi železničných spoločností a odborov v súvislosti s plánovaným rušením železničného spojenia medzi Vrbovcami a Myjavou ako i obmedzovaním spojov na trati Nové Mesto - Myjava. Proti týmto plánom Ministerstva dopravy SR bola vytvorená petícia, ktorú podpísalo viac ako 5000 občanov. Iniciátormi petičnej akcie boli starostovia obcí a miest v tomto regióne na čele so starostom Višňového Jaroslavom Bačom.

Ministerstvo dopravy SR, zastupoval generálny riaditeľ železničnej sekcie Ing. J. Kubáček, Železničnú spoločnosť Slovensko, vedúci regionálneho zastúpenia Ing. Ján Farkaš a odborárov predseda OZ Ž F. Petróci ako i ďalší predstavitelia odborov. Žiaľ, chýbali zástupcovia TSK, ktorí boli na stretnutie taktiež pozvaní.

Podľa zástupcu Ministerstva dopravy SR majú Železnice SR dlhy takmer miliardu eur, ktoré sa nahromadili od vzniku samostatnej SR a doposiaľ ich žiada vláda dôsledne neriešila. Preto ministerstvo pristúpilo ku koncepcnému vypracovaniu štúdie využiteľnosti jednotlivých železničných a autobusových tratí na Slovensku, ktorej prvé výstupy by mali byť známe v apríli - máji t. r. a celková koncepcia, podľa ktorej by konečne bola na Slovensku koordinovaná autobusová a železničná doprava, by mala byť hotová v r. 2013. Predstavou ministerstva je, aby železnica jazdila tam, kde to má zmysel a autobusová doprava ju nemôže plne nahradiť.

Zástupca Železničnej spoločnosti Slovensko označil informácie o rušení trate medzi Novým Mestom nad Váhom a Myjavou za klamlivé i keď nevytlúčil určité obmedzenie spojov najmä počas víkendov. Vysvetlil, že Železničná spoločnosť Slovensko na tento rok nedostala taký počet finančných prostriedkov, ako tomu bolo v minulých rokoch, teda musí pristúpiť k rušeniu niektorých tratí. Preto, že výber sa robil podľa prieskumu, aký počet cestujúcich sa vozí na tejto trati a na úseku trate z Myjavy na Moravu vychádzajú tieto čísla pomerne malé, bola vybraná aj táto trať.

Proti tomuto rozhodnutiu vznikla práve petícia, o ktorej hovoril jeden z jej hlavných in-

ciátorov – starosta Višňového Jaroslav Bača, ktorý vysvetlil, z čoho vyplývajú obavy občanov a predstaviteľov obcí ležiacich najmä na úseku trate Nové Mesto n.V. – Stará Turá. V samotnej obci Višňové nie je autobusová doprava a obavy vyplývajú z toho, že v minulosti (asi pred 5 rokmi) sa zrušil jeden zo spojov na tejto trati, ktorí vozil zamestnancov Chirany a preto sa viacerí z obyvateľov Višňové-

ho ale aj ďalších obcí rozhodli pre vlastnú dopravu automobíliom i keď to bolo pre nich nevýhodnejšie. Taktiež tu nebola skordinovaná autobusová doprava so železničnou, čo nakoniec priznali aj zástupcovia železníc i keď hlavnú vinu preniesli na SAD. To všetko bolo príčinou, prečo klesli počty cestujúcich na tejto trati. Keďže by opäť hrozilo zrušenie takéhoto spojenia, mohla by sa táto situácia ľahko zopakovať a postupne by ubúdalo na celej trati cestujúcich až na toľko, že by celá trať bola zrušená. A práve takejto situácii chcú občania na čele s predstaviteľmi obcí petíciou zabrániť.

S ostrým protestom proti plánovanému rozhodnutiu vystúpil aj starosta Vrbovíc Ing. Samuel Redecha, ktorý zdôraznil, že rozdelením spoločného štátu sa odrazu Vrbovce stali prihraničnou obcou a museli sa boriť so všetkými problémami, ktoré táto skutočnosť priniesla. Keďže štát rozhodol o tomto rozdelení bez toho, aby sa vyjadрили ľudia, mal by sa aj štát postarať o to, aby mali občania tu žijúci zabezpečené všetky služby potrebné pre život. A takouto službou je aj železničná doprava, ktorá slúži na ich prepravu do zamestnania a do škôl. Zvlášť keď tu ide o medzinárodné prepojenie tratí. K jeho protestu sa pripojil aj Ing. Dušan Duga, starosta obce

Brestovec, ktorá tiež leží na tomto úseku.

Aj ďalší občania prítomní na tomto stretnutí vyjadrili svoje protesty proti rušeniu trate a taktiež kritické stanoviská týkajúce sa celej železničnej dopravy. Samotní zamestnanci železnice kritizovali koncepciu rozdelenia železničnej dopravy na tri železničné spoločnosti, ktoré sa udialo za Dzurindovej vlády, čo predstavitelia vedenia odôvodnili žia-

dosťou EÚ. Ako však správne podotkol zástupca železničných odborov, to je vnútorná záležitosť železníc a teraz sa snažíme riešiť celospoločenskú záležitosť, teda ide nám o to, aby služby slovenskej železnice naozaj slúžili občanom. Na to poukázal aj ďalší diskutér Ing. V. Kravárik, ktorý pripomenul niekdajšie plné využívanie tejto cezhraničnej trate v záujme občanov oboch dnes už samostatných štátov. Zaujímavé je, že v súvislosti s cezhraničnou spoluprácou železníc SR a ČR sa prejavili dobré vzťahy na regionálnej úrovni, o čom svedčia spoločné podujatia pri oslavách výročia začatia prevádzky na železničnej trati z Veselí n. M. do Nového Mesta n. V. V rámci reálneho riešenia medzinárodného spojznenia dopravy na tejto trati však dialóg a spolupráca zlyhali. Podľa zástupcov slovenských železníc však o znovu obnovenie nákladnej i osobnej dopravy na tejto trati nemala záujem česká strana...

Hostia uviedli, že vonkoncom tu nepôjde o zrušenie trate, je to trať do zahraničia, ktorá má spojovací charakter, aj preto sa tieto opatrenia budú týkať len obmedzenia, redukcie alebo v niektorých úsekoch zastavenia osobnej vlakovej dopravy. Podľa viacerých diskutujúcich to však v konečnom dôsledku povedie k úplnému zániku trate. V

tomto duchu bolo aj v samom závere podujatia vystúpenie myjavského primátora P. Halabrina, ktorý vyjadril názor, že takáto redukcia na úseku Myjava - Vrbovce zapríčiní, že sa ešte viac znížia počty cestujúcich v týchto vlakoch, čo nakoniec povedie k zrušeniu celej trate. Aj keby mesto Myjava chcelo finančne prispievať k udržaniu železnice nevidí nikde záruku, že by to boli vhodne vynaložené financie, keďže štát si už v minulosti nevyriešil dopravu vo verejnom záujme, čo mu vyplýva zo zákona.

Na záver ešte pár myšlienok o tejto problematike z úvahy nezávislého ekonóma, ktoré sa objavili na webe a týkajú sa najväčšieho argumentu, prečo chcú železnice redukovať trate, a to že sú omnoho drahšie ako autobusová, či automobilová doprava:

„Doteraz verejnosti nikto nepovedal, aké obrovské dotácie dostávajú súkromní a cestní prepravcovia. Na údržbu a výstavbu ciest nedáva peniaze len štát, ale aj kraje, mestá a obce. Asfaltové cesty sa na rozdiel od kolajových financujú z viacerých zdrojov a na viacerých úrovniach. Suma, ktorou dotujeme hlučné a smradľavé nákladniaky vo všetkých ľuďoch šokovala. A to nie je všetko. Do nákladov na cestnú prepravu by sa mali zarátať aj výdavky na čistejšie ovzdušie, prípadne odstraňovanie zdravotných následkov, ale i straty z čakania v zápchach, náklady na zmierňovanie hlučnosti a v neposlednom rade náklady na opravy ciest, chodníkov a budov najmä v mestách cez ktoré chodia kamióny, či nákladny na zvyšovanie bezpečnosti.

Toto všetko tvorí verejné náklady na automobilovú i autobusovú dopravu. A keďže vláda tieto náklady neprenáša vo väčšej miere na tých, ktorí ich spôsobujú, môžu autobusy, nákladniaky a kamióny prepravovať tovar lacnejšie ako železnice. Pritom by stačilo vyššie uvedené náklady účtovať cestným prepravcom tak ako je to vo vyspelom svete. Na Slovensku sme v absurdnej situácii. Ľudia zo svojich daní platia miliardy za to, aby cesty boli plnšie, aby na nich bolo viac nákladniakov, aby sme dýchali čoraz horší vzduch a ľudia sa na chodníkoch cítili čoraz menej bezpečne.“

Zdroj: Kopaničiar expres (fl) (Kráténé – J. Mikláš)

HAIKU

Zlo vždy prežije,
bo ono dá sa páchať
s malým úsilím.

KALENDÁRIUM

František Lukeš st. (22.1.1899 Uherské Hradište, ČR - 8.3.1961 Bratislava), pôvodným povoláním holič, fotografista, manželka Mária, deti František a Dobroslava. Ako dobrovoľník po vzniku ČSR oslobodzoval Slovensko od maďarskej okupácie. Na St. Turej čoskoro nechal pôv. povolanie. Stal sa profesionálnym fotografom s vlastným ateliérom, spolu s manželkou zúčastňujú sa na kultúrnych daniach, zachycujú na fotografie životný rytmus tej doby na St. Turej. Od jeho úmrtia uplynulo 50 rokov.

Dušan Ježo (25.1.1898 Stará Turá - 9.3.1956 Bratislava), vlastenec, príslušník žandárstva, pedagóg. Maturoval na Evanjelickom lýceu v Bratislave v máji 1917, narukoval na taliansky front. Po r. 1919 príslušník žandárstva. Bojoval v SNP, bol zajatý, väznený v koncentračnom tábore v Sasku. Po r. 1945 učil na škole Národnej bezpečnosti v Trenči. Tepliciach. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Od jeho smrti uplynulo 55 rokov.

Ján Hučko (7.3.1929 Stará Turá - 21.3.2001 Bratislava), pedagóg, vysokoškolský profesor pre dejiny 19. storočia. Po maturite študoval históriu a slovenčinu na Pedagogickej fakulte a na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, mal titul PhDr. Bol autorom o. i. biografii G. F. – Belopotockého, C. Zlocha, M. M. Hodžu, L. Štúra. Prednášal o dobe národného obrodnenia. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Zomrel pred desiatimi rokmi. **-gek-**

Pomoc bližnému je naším poslaním

Sme členkami ev. diakonie v CZ ECAV v našom meste. Spája nás viera a túžba pomáhať bližným v duchu kresťanskej lásky. Chceme slúžiť a mať otvorené srdcia pre potreby tých, ktorí sú odkázaní na pomoc iných. Nič nás to nestojí keď sa prihovorme bližnému, porozprávame sa s ním o jeho radoostiach, problémoch a starostiach, keď navštívime bratov a sestry v domácnostiach, nemocniciach, v domovoch dôchodcov. V prípade potreby poskytneme tiež fyzickú pomoc alebo doprovod k lekárovi.

Dvakrát do roka – naposledy 23.1.2011 pod vedením brata farára R. Vařáka poriadame stretnutie jubilantov nášho CZ, ktorí mali okružle výročie narodenín nad 70 rokov. Pripravili sme pre nich program – piesne, báseň, modlitby, zamyslenie sa nad slovom Božím. Oslávencov sme si uctili malou pozornosťou vo forme kvetiny a darčeka s kresťanským zameraním. Stretnutie pokračovalo pohostením a vzájomnými rozhovormi, pri ktorých sme sa mohli lepšie spoznať a nadviazať bližšie vzťahy.

V decembri pred Vianocami členky diakonie spoločne so skupinkou dievčat z evan. mládeže potešili deti zo sociálne slabších rodín a postihnuté deti z nášho mesta. Pripravili sme pre nich balíčky s praktickými i peknými vecami, prímeranými ich veku. Deti s rodičmi sme pozvali do modlitebne. Dievčatá z mládeže pripravili krátky program s kvízom. Sestra Daniela Stuchlá poslúžila Božím slovom. Členky diakonie sa postarali o pohostenie. Bolo to príjemne a užitočne prežité popoludnie, služba, ktorá potešila deti, ich blízkych i nás. Tým deťom, ktoré neprišli do modlitebne sme osobne rozniesli balíčky do rodín.

V decembri sme tiež navštívili bratov a sestry v Domove opatrovateľskej služby na Papradi. Pripravili sme pre nich program formou popoludňajších služieb Božích spestrený hrou na flaute a klavíri (sestry Vařákové). Pán farár R. Vařák poslúžil Božím slovom. Bol nám umožnený i vstup do izieb. V osobných rozhovoroch sme mohli bližšie spoznať príbehy týchto ľudí. Ďakujeme Pánu Bohu i za toto poznanie. Nie je dôležité, koľko toho pre bližného urobíme, ale koľko lásky do toho vložíme.

Ak máte i Vy túžbu slúžiť bližnému, prídte medzi nás. Pridajte sa k nám. Veď možno i my raz budeme odkázaní na pomoc iných. Tešíme sa na každého, koho naša výzva osloví. Stretávame sa posledný pondelok v mesiaci o 18.00 hod. v modlitebni Evanjelického cirkevného zboru Stará Turá.

Členky evanjelickej diakonie

Družstvo Sevotechu víťazom XI. ročníka nohejbalového turnaja

Mesto Stará Turá v spolupráci so Základnou školou poriadalo dňa 12. februára 2011 XI. ročník nohejbalového turnaja o putovný pohár mesta so spomienkou na Mgr. Miroslava Dunačička, ktorý stál pri zrode tohto turnaja.

Víťazné družstvo Sevotechu: zľava: Ing. Ján Hodermarský, Michal Pavlík, Ivan Lukáč a Miroslav Slyško

Na turnaj sa prihlásilo len 5 mužstiev a preto hlavní usporiadatelia rozhodli, že sa bude hrať v jednej skupine, v ktorej si zmerajú sily navzájom všetci. Minuloročný víťaz - družstvo Sevotechu prišlo v plnom zložení (Pavlík, Lukáč, Slyško, Hodermarský) s cieľom získať putovný pohár po tretíkrát a tým ho získať na stálo. Úvodný zápas s Justurom, ktorý nastúpil v zložení: Dvoran, Ostrovský a Puškár skončil 2:0 v prospech Sevotechu.

Viac potrápilo víťaza mužstvo SBDO v zložení: Ferianec, Tiller, Setnička, Puriš a mužstvo Považian v zložení: Kubica, Mário Kubán a Milan Kubán. Sevotech porazil obe mužstvá 2:0, ale boli to veľmi vyrovnané zápasy, v ktorých rozhodovala jedna, max. dve lopty. Vynikajúci výkon za mužstvo SBDO podal Lubomír Ferianec. Kvôli zraneniu netrénoval takmer 18 mesiacov a na turnaji podal výborný výkon hlavne v zápase s Považanmi, kde išlo o druhé a tretie miesto. SBDO ho nakoniec vyhralo 2:1 (9:11, 11:3, 11:9). Posledný zápas Sevotechu nemal vplyv na konečné poradie, no i napriek tomu víťazný team vyhral 2:0 a nenašiel počas turnaja premožiteľa. O tretiu priečku bojovala ZŠ s Považanmi a po peknom boji boli úspešnejší hostia z Považian, ktorí vyhrali 2:1 (7:11, 11:8, 11:10).

Putovný pohár a ceny pre troch najlepších odovzdala novozvolená zástupkyňa primátora Starej Turej Mgr. Soňa Krištofiková a riaditeľka ZŠ Mgr. Anna Chmurová v spolupráci s hlavným organizátorom Mgr. Petrom Michalcom. Po skončení turnaja si mužstvá pochutili na výbornej kápušnici, ktorú pripravili už tradične manželka Anka a Dušan Haverovi.

Pohár pre víťazné družstvo odovzdáva zástupkyňa primátora Starej Turej Mgr. Soňa Krištofiková

Konečné poradie XI. ročníka nohejbalového turnaja:

1. Sevotech Stará Turá 8 bodov
2. SBDO Stará Turá 6 bodov
3. Považany 4 body
4. Základná škola Stará Turá 2 body
5. Justur Stará Turá 0 bodov

Ing. Ján Hodermarský

FUTBALOVÁ MLÁDEŽ V STAREJ TUREJ

Ako sa pracuje s futbalovou mládežou, zistil priamo počas tréningového procesu Ing. Ján Hodermarský, člen športovej komisie MsZ a predseda revíznej komisie MFK, ktorému poskytol krátky rozhovor viceprezident klubu a tréner mládeže Igor Sekerka.

1. Rozhovor s Petrom Minárikom skončil tým, že chlapci z predprípravy skončia v mladších žiakoch. Povedzte nám viac o činnosti Vašich chlapcov a klubu?

Náš klub sa skladá z A-mužstva a dorastencov, ktorí hrajú 5.ligu, ale najpočetnejšiu členskú základňu máme v žiackych vekových kategóriách. Družstvo starších žiakov, mladších žiakov, prípravky a úplne najmenšia predprípravka pod vedením Petra Minárika, ktorý sa prezentoval v minulom čísle. Chlapci v prípravke a predprípravke ešte nie sú registrovaní v rámci futbalového zväzu. Registrácia sa začína v mladších žiakoch, ktorí nás reprezentujú v majstrovstvách oblasti. Keď to zhrniem spolu, tak mládežnícky klub má okolo 70 registrovaných a 30 neregistrovaných športovcov. Keď bude mesto vytvárať podmienky, tak záujem bude ešte väčší.

2. Ako hodnotíte jesennú časť ročníka 2010/11 u spomínaných mládežníckych družstiev?

Jesennú časť súťažného ročníka by som zhodnotil nasledovne - mladší žiaci v oblastnej súťaži skončili po jesennej časti na 2. mieste a to len o skóre. Z 10 zápasov 9 vyhrali a len úvodný v 1.kole prehrali. Keď zoberiem do úvahy, že za mladších žiakov hrajú chlapci, ktorí ešte mali hrať za prípravku, tak si myslím, že robia dobré meno nášmu mestu a to nielen výsledkami, ale hlavne hrou, na ktorú sa dá pozerieť. Pre mňa ako trénera je v tomto vekovom období dôležitejšia hra, ako naháňanie bodov do tabuľky. Okrem toho hráme s prípravkou ešte oblastnú súťaž, kde sa výsledky do tabuliek nezapisujú. S herným prejavom detí som spokojný, ale aj tak je vždy čo zlepšovať. Starší žiaci sú po jeseni na 4. mieste s 28 bodmi, keď z 13 zápasov dosiahli 9 víťazstiev, 1 remízu a 3 prehry. Dorastenci v 5.lige z 15 zápasov dosiahli 6 víťazstiev, 3 remízy, 6 prehri a skončili na 9. mieste.

3. Ako prebieha zimná príprava na jarň časť?

Zimná príprava chlapcov začala začiatkom januára a trénujeme prevažne v telocvični. Každý týždeň sa zúčastňujeme na veľmi dobre obsadených halových turnajoch, kde si chlapci môžu zmerať svoje schopnosti s družstvami, ako sú : Spartak Trnava, Dubnica nad Váhom, AS Trenčín, Spartak Myjava, PFK Piešťany a pod. Touto cestou by som sa rád poďakoval pani riaditeľke Chmurovej, ktorá nám umožnila trikrát do týždňa trénovať na miestnej základnej škole. Mrzí ma, že sa nedostaneme do väčšej telocvične, kde by sme mali ideálnejšie podmienky pre tréning. Samozrejme, že nám ale najviac chýba umelá tráva, ktorá môže byť využitá celoročne. Taktiež je škoda, že chátka aj nevyužitá telocvična na Štefánikovej ulici. Nieкто z kompetentných by sa mal nad tým zamyslieť. Keď už v Starej Turej nedokážeme nič nové vybudovať, tak si udržme aspoň to, čo tu máme.

4. Ako využíva klub multifunkčné ihrisko?

Keď sa začalo budovať ihrisko, tak sme sa naň všetci tešili. Hlavne počas daždivého počasia to mala byť dobrá alternatíva na

tréning. Už v dobe schvaľovania projektu sme chceli presadiť, aby to bolo ihrisko s čisto umelou trávou, ale to sa nám nepodarilo. Ja osobne idem na toto ihrisko s deťmi len v čase najväčšej núdze a to preto, lebo samotný podklad je veľmi tvrdý a hrozne šmykľavý, hrozí veľké riziko zranení, čo nemôžem ako tréner dopustiť. Vyťaženosť ihriska je okolo 5%. Preto radšej trénujeme s deťmi na zablatenom teréne na štadióne. Ale ako som spomínal, je nevyhnutné vybudovať veľké ihrisko s umelou trávou, ako je na

Myjave, Brezovej p/B, Senici, Novom Meste n/V, Trenčíne a pod.

5. Ako hodnotíte spoluprácu s podnikateľmi, čo sa týka podpory futbalu?

Je to problém, ktorý vznikol po revolúcii, keď Chirana skončila, skončili dotácie, alebo lepšie povedané podpora športu. Každý si musí uvedomiť, že ja a aj ostatní funkcionári klubu pracujú a nemajú čas na zabezpečovanie ekonomiky klubu a oslovovania sponzorov. Okrem iného je tu stále nedôvera firiem. Sme radi aj za menšiu podporu a to od spoločností: Sevotech, Eur-med, Justur, Leoni, Idamer, Sensus, ale na pokrytie výdavkov to nepostačuje. Klub

potrebuje okrem príspevku mesta takmer 15.000 eur, aby zabezpečil bezproblémový chod. Stačí, keď sa pozrieme do Nového Mesta n/V a Myjavy. Šport je na oveľa vyššej úrovni a to hlavne z dôvodu podpory hlavných funkcionárov mesta, ktorí zabezpečujú hlavne ekonomiku a oslovujú podnikateľov. To platí aj pre zabezpečovanie projektov, grandov, rozvoja, výstavby a pod. Predsa je to niečo iné, keď si hlavní predstavitelia mesta pozvú podnikateľov a predložia im plán rozvoja športu v Starej Turej. Tento systém funguje všade.

6. Čitateľov bude určite zaujímať plat viceprezidenta pre mládež a zároveň trénera prípravky.

Viceprezident za túto funkciu nedostáva nič, je to funkcia dobrovoľná. Ako tréner mladších žiakov dostávam z CVČ za cca 60 hodín mesačne 50 eur, ktoré prevezmem na PHM, keďže nebyvam v Starej Turej. Obdobne sú na tom aj ostatní mládežnícki tréneri. Ja to beriem ako hobby i napriek tomu, že mi to zaberie takmer všetok voľný čas.

Ďakujem za rozhovor a prajem klubu veľa športových úspechov

Mužstvo mladších žiakov trénera Igora Sekerku

STAROTURIANSKY SPRAVODAJCA, mesačník obyvateľov mesta Stará Turá, ročník XVIII., číslo 3 - marec 2011. Vydáva mesto Stará Turá, www.staratura.sk. Adresa redakcie a inzertného oddelenia: Mestský úrad, Ul. SNP 1/2, 916 01 Stará Turá, tel. (032) 7461615, 746 1611, fax 7764276, e-mail: media@staratura.sk, msu@staratura.sk. Predsedníčka red. rady Mgr. Soňa Krištofiková, (zastupca@staratura.sk). Redakčná rada: Ján Mikláš, Mgr. Anna Chmurová, Bc. Zuzana Zígová, Ing. Gustáv Rumanek, Věra Teplíčková, Jana Roháčková. Šéfredaktor: Ján Mikláš, (032) 746 1615, 0905446984, mail: media@staratura.sk. Zalomenie, tlač a distribúcia: Vydavateľstvo DELTA, Jiří Foldyna, e-mail:noviny@ismo.sk, tel. 0905259315. Vychádza začiatkom každého mesiaca. Uzávierka čísla je vždy do 15. v predchádzajúcom mesiaci. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky štylisticky upravovať, zostručňovať, prípadne i neuverejniť. Za obsah platenej inzercie a reklamy zodpovedá inzerent (objednávateľ). Zasláné rukopisy, fotografie, kresby - ak to nebolo dohodnuté inak, redakcia nevracia. Registrácia: EV 2849/08. Cena reklamy: 0,49 eura/1 cm², 0,66 eura/1 cm² (16 str). Vlastníkom tohto periodika je mesto Stará Turá. © DELTA